

Appihnu wihte.

No

Wahsu wallodas

pahrtulkohts

no

Baumbach,

Skrundes wezza mahzitaja.

Jelgawā, 1847.

Rakstōs eespeesta pee Zahna Mr. Steffenhagen un Dehla

Bribw driskeht,

ar to sinnu, fa no schihs grabnatas, kad buhs isdriskekt,
tik gabbalu us scheien buhs astellecht, zik pebz likumeeem
waijaga.

Mihgå, 20th April mehn. deenå 1845rå gaddå.

Dr. C. E. Napieršky,
driskejamu grabmatu pahrlublotajs.

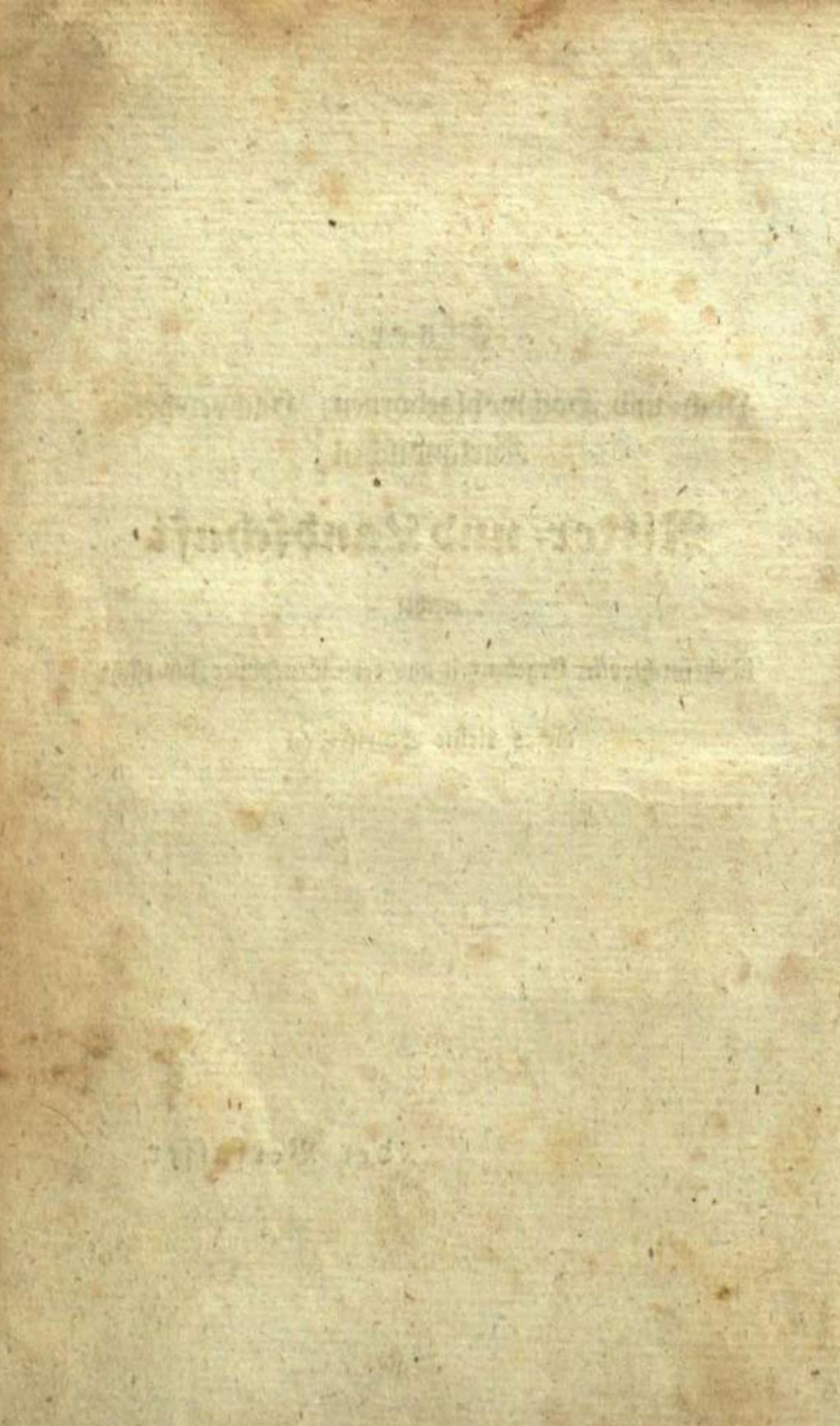
Einer
Hoch- und Hochwohlgeborenen, Hochverehrten
Kurländischen

Ritter- und Landschaft

weihet

in ehrfurchtvoller Ergebenheit und vertrauensvoller Zuversicht
dieses kleine Schriftchen

der Verfasser.

P r e e k s c h u n n a.

A. Skohlmeistereem.

Tè, mihli ammata paligi, jums eedohmu weenu
masu grahmatinu, par it weenu neeka naudu, het
kun eeksfchâ atraddiseet it noteekamu mahzibu.

Lassat to ar apdohmu un darrat tà kà irr dar-
rijis Ehrmannis, skohlmeisters buhdams; jo ko-
wisch irr darrijis, ta naw it ne kahda nepadar-
rama leeta gribbetajam, het lehti to panahks
kursch katris no juuns, no sirds to gribbedams.
Un to isdarrijischi dabbuseet redseht leelu fwehtibu
no sawa darba. Jo skohlmeistera ammats, labbi
kohpts un pareisi waldbihts, irr lohti dahrgs un
gauschi derrigs ammats un gohds un flawa tam
nahkahs pateesi preefsch zitzeem no laudim, kas
winnu kohpdams tà darra kà peenahkahs, un kà
jums rahda schinni grahmatinâ Ehrmannna skohl-
meisters, het Deewa paligs un fwehtiba arri ne
truhks tahdam darritajam.

B. Behrnu wezzakeem.

Juhs, mihli wezzaki, sam irr Deews dewis
behrnibus, juhs it luhgschus luhsu no Deewa

pusses, apdohmajeet, kas ta irr par augsta un dahrga dahrwana, ko jums irr tas debbesu Tehws rohka eedewis, jums tehw' un mahtes gohdu no- wehledams. Apdohmajeet, sawus Deewa doh- tus behrninus mihledami, ka jo dahrgu mantu ne warrat winneem gahdaht, ka labbu mahzibu; jo labbu mahzibu eedabbujis jaunâs deenâs, pee- teek us muhschu muhschibu, un derr ne schinni pafaulê dsihwojohht ween, bet wehl aissgahjuscheem swehta muhschibâ; jo labba mahziba irr ta wee- niga manta, kas now mirstoht jaatstahj, bet kas aiseet zilwekeem libds, lai kur gahjis. Tapehz palihdseet,zik ween sinnadami un spehdami, ne kahdu mantu ne taupidami, palihdseet skohlmeiste- reem pee winnu ammata kohpschanas, jo winni weeni paschi, bes juhsu labbprahrtiga paliga ne neeka ne eespehs iedarriht. Apdohmajeet, ka Deews prassihks kahdu reisi aissgahjuscheem winna preefschâ, atbildefchanu, ka buhseet kusch katriis gahdajuschi preefsch juhsu behrnineem. — — —

C. Zeenigeem Kursemmes Muisch- neeku Kungeem.

Me nemmeet, zeenigi fungi, par taunu, ka juhs peeminnu beidsamus schinni preefschrunnâ. Juhs jo sinnat no Deewa wahrda, ka tee pirmi buhs tee beidsami un teem beidsameem buhs teem pir- meem buht. Ta arri juhs. Lai teitan tee bei-

dsami minneti, bet tee pirmi buhseet un palikfeet
 pascha Deewa nolikti gahdataji un lautinu glah-
 beji. Un tapehz it beidsoht jums noleeku kahdu
 luhgschanas wahrdinu, no sawas nabbadsibas
 zitta ne neeka ne eespehdams neds sawâ wallâ tur-
 redams, kâ scho labbu wahrdi ween, bet to arri
 sinnadams, ka beidsams wahrds, kas nahk no
 firds, eet pee firds un pastahw firdi.

Kursemnes zeenigi fungi irr no tehwu-tehwu-
 tehweem un no simteem gaddeem bijuschi, un irr
 wehl taggadiht, un buhs arweenu ween saweem
 lautineem ne par fungem ween, bet partehweem
 arridsan.

Jums irr, zeenigi fungi, walbiba rohkâ un
 warra arridsan pee palihdseschanas un glahbfcha-
 nas wissadâ wihsé. Tapehz ne warru zeest, juhs
 luhgtzik ween spehdams no Deewa pusses, lai
 peeliktut scho jums pascha Deewa nowehletu
 warru pee labbu skohlmeisteru un skohlu pagahda-
 schanas, kâ jaw effat eefahluschi darriht, tehwa
 prahdu turredami. — Man buhtu kauns, juhs
 gribbedams mahziht, kas paschi effat papillam
 mahziti un gudri fungi, ka labbaki ne warrat,
 zik es prohtu, gahdaht par saweem lautineem,
 kas irr jums pascha Deewa eedohki, ka labbu
 mahzibu teem nowehledami; jo labbi mahzihts zil-
 weks, to sinnadams, kas nahkahs winnaim darriht

ſawā Deewa noliktā kahrtā un weetā, tas arri
to isdarrihs jo lehti, jo labbi, jo muddigi un jo
ar labbu prahtru, no pascha Deewa to sinnadams
noliktu, lai arri jo buhtu gruhts. Un kahds
leels labbums jums atlekſees no tahdeem klauſi-
neekēem jarv ſchinni paſaules-buhſchanā, bet kah-
da neisteizama ſwehtiba wehl tur winnā ſwehtā
muhschibā, kur jaet, lai kād buhdams, bet wiſſeem
tā fungem kā laudim, un kur aigahjuſcheem
buhs jadohd wiſſeem atbildeschanu preeksch Jesuſ
Kristus ſohga frehſta, fungem no ſawas maldi-
bas un gahdaschanas, un laudim no ſawas klau-
ſibas.

Nowehleet, zeenigi fungi, fa noleeku ſcho
maſu grahmatinu juhsu gahdigā rohkā, gribbe-
dams labbprahrt jums parahdiht — wehl wezs
Kurſemmes mahzitais no wezza ſlakka buhdams,
tas wehl Leelukungu-laikā peedſimmiſ — pebz
wezz un wezza eeradduna no tehwu tehveem un
it no firſ ſawu paſemmigu gohda prahtru, ar fo,
wezzumu peedſiħwojis, it dohmaju nomirt ar
Deewa paligu

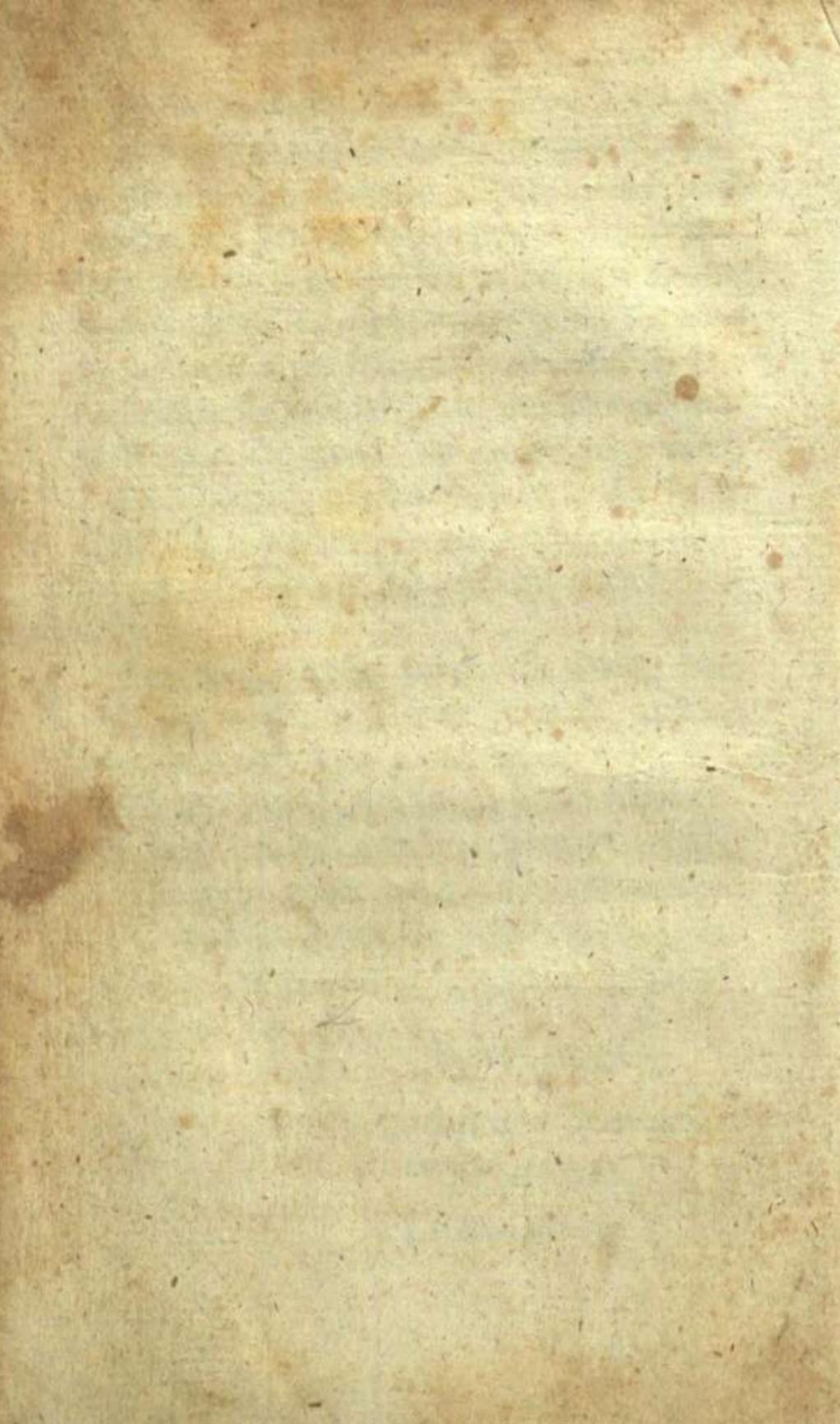
Zeenigi fungi

Juhſu paſemmigē klauſineels

B a u m b a ch,

wezz Skrundes mahzitais.

Pirma nodalla.

Skohlmeisters.

Skohlmeisters Prizzis, lai knappi pahrtizis, bij lohi gohdigs un peetizzigs zilwels, im newarreja var winnu atraß ohtru jo labbu. Leelaku preeku ne pasinne, ka ar behrneem darritees, un tapebz arri winnam isdewahs ommats labbi, un warreja daudis ko labba pasiht no ta. To redsdains Prizzis dewahs meerâ ar sawu knappu pelnu, un turrejahs tik laimigs kâ fehnisch sawâ walstibinâ, jo ta bij eeraddis nosaukt sawu salmajuunta masu istabu, sawu dahrsu un sawu skohlu.

Tas sahtu puddurs, fur skohlmeisters Prizzis darrijahs, stahweja gauschi kolnainâ im tußchâ weetâ. Scho starp mescha un pliskeem kalneem leijâ ar sawu melnu basnizas-tohrni, un ar saweem wezzeem nosuhnoteem juunteem par kalnataku apmahkola deenâ nahfdains, pirimureist eerandisjjs, Prizzis gauschi farahwahs, un valikle ill behdigs. Jo isbaidijahs wihrs, kad dabbuja

redseht to nekohptu wezzu istabu, fo winnam eerahdija par mahjas=weetu. Nammu durwju preefschâ bij dumberis un par to dumberi bij afmini nolikti, un par tecm lehkadams no weena ns ohtra, tik fa warreja wihrs nammâ eetikt. Istabâ eegahjis scho atradde gauschi tumschu. Greesti bij nolikti ar appalcem kohkeem un melli nokuhpuschî, grihda bij ispuisi, un par maseem wezzem lobdsineem knapvi wairô warreja gaischumü eeraudsicht, jo ruhtes bij pagallam wezguma maitatas. Skohlas-istabâ ne mas ne bija labbaki. Dahrs gan bij labs leels, bet pagallam nolaists un nekohpts ar weenahm sahlehm noaudsis, fa plawa. Retteem kahdeem kohzinneem bij labbi augli, tam wairumam bij gandrihs ta fa mescha-ahboli, un zitti jaw bij tik wezzi palikkuschi, fa raddahs winneem wairak fausu ne fallu jarru. Skohlmeisteris gan farahwahs, bet atkal aisnehmahs ahtri. „Ar Deewa paligu, ta sazzija drohsch, tam buhs wissam palift labbakam“

Winsch usnehine sawu ammatu strahdaht ar gudribu, preezigi un ruhpigi; lihds fa winsch bij atnahjis ir pee behrneem raddahs patikschanâ Skohlâ eet, un labbprahrt mahzitees. Nezik ilgi un wezzaki arri jaw mihleja to mihsu skohlmeisteri, fo behrni tik gauschi mihleja, un pee fa

dauds ko mahzijees. Draudse klausija, ko skohlmeisters luhdse pasemini, un apsohlijahs ween-prahtigi skohlas-nammu ustaishi par jaunu. Pats skohlmeisters, kad bij skehla nobeigta, strahdaja weenadi ween dahrſā; kad ween wallu turredams skehlineisters bij dahrſā redsams. Tur pohſe wezzus kohkus, jaunus stahdija un pobteja; usrakke dohbes, eeschje wissadu fehflu, un stahdija stahdus. Dahrſneeka dehls buhdams winsch sapratte wissu dahrſa-darbu, un arri winnam bij patifschana pee ta. Ir to leelu dumberi, kas fa pohrs stahweja namma preefschā, un weenu fruhmu apauguschu kalmu, kas bij blakkam dahrſam, un skohlmeisteram bij otwehlehts, ir schohs abbus winsch isdarrija augligus. Ko ween eefahkdams, wiss winnam isdewahs, un nu bij wissapfahrt jaunam skohlas-nammam ta ſafkeht jauna raddiba, weens pats jauks un augligs dahrſ.

Pehz trim gaddeem Prizzis aigahje us pilſatu pahriwest sawu bruhti. Schi bij Lihſe Pabehrſe wahrdā, un winna bij labbi mahzita, sapratiſiga un deerwabijiga jumprawa. Winnas ne-laika tehws bij bijis par teefas ſtrihweri, un winsch bij winnu gauschi labbi audſinajis. Tahs kahſas isturreja pilſatā, pee fehwa brahla, kas bij dſeedatajs. Lihſite jaw bij redſejusi to skohlas-

nammu preefsch kabdeem trim gaddeem, un to
atzerredamees valiffe it noskummuſi. Prizzis
gan winnai teize, fa nu tur essecht miss valizzis
labbaki, bet winna to labbi ne gribbeja klauscht,
un aigahje it ar bailigu firdi wiham libdi.

Bet fa plehte azzis tur aigahjusi. Kur bij
redsejſi preefsch trim gaddeem dumberi namma
preefschā, tur nu bij smukka falla sehts-sehta, un
rindēs ween stahweja smukki jauni un saltehknī
kohzini, kam jaw bij zitteem sarkani abbolischē
un seltaini bumbeerischē. Skohlas-nains gan
wehl fa bijis ar salma jumtu. Bet winnam bij
smuks jauns seltans junts un seenas bij gaſchi
fills nomahletas, un ta winsch bij gauschi jaufs
usſkattams. Skohlmeisters aibildinadamees
fazzija us farut jaunu seewinu, fa, chkas-seenas
pa plahnas buhdamas, newa usdrihſtejufchi
smaggu dakſtinu-jumtu zelt. Bet Lihſe atbildeja:
- Ir salma paſjuuntā dſihwoſim meerigi un pree-
zigi, ja tikkai Deewu mihlesim un dſihwoſim
weenrahtigi un saderrigi ſowā ſtarpā.

Nu ſchi eegahje iſtabā — un jauni brihnumi
rabdiyahs. Lohgi bij ſpobſchi un gaſchi, it fa ne
mas ne buhtu glahſes cekſchā, un jauka ſkattischana
bij no winneem us dahrſa. Seenas bij tik bal-
tas fa ſneegs, un iſtabas-grihda bij jauna un
lohti ſtaidra. Pee weenias seenas bij ſkohlinei-

stera rakstams galds, tur stahweja grabinatu-
 skappis wirsu ar glabischa-durwim; vee ohiras
 seenas stahweja labs flaw eris. Schis bij tapat
 ka ir rafstams-ga'ds sp hjschi bruhos no lagsta-
 kofka istaisibis. Par wirsu grabinata-skappiu
 karajahs gauschi smukka bilde, rahdidama to
 deewigu behrnu-drauagu kas sauz maiinus vee
 fewis; pahri flaveeri bij pakabria wehl weena
 tikpat smukka bilde ta rahdiya svehtu Zezible, kas
 irr ehrgeles isdohmajuisti; bei pretium durwim
 lehgn starpa, tur bij vakahrtta pawissam smuk-
 kaka bilde rahdidama svehtu jum rawu Marin
 to Deewa-behrniu slehpis turredama, un win-
 nas draugu Zahsevu. Schihs smukkas bildes, ar
 turnschi brutneem rahineem, no tahda vascha
 k. hka ka ir rafstams-galds, un flaveeris, vee
 baltas seenas vakahrtas bij gauschi jaukos usstat-
 tamis, ti ka wissa siids preezajahs, un winnas
 ganschi pusckoja istabimu, fur eekschâ wehl stah-
 weja, bes tahm isteiftahm mautahm, weens
 galds, kas bij apwilts ar sallu waskadohgu, un
 feschbi krehli ar salmeem ispihti. Skoblineisters
 bij schars leetas nopolnijis wehl pilskata behrnus
 matzidams, zittas winnam arri bij schfinkotas
 no rateizigeem skohlas-behrneem. Katrâ lohgu
 stuhrî wehl arri stahweja pukku-pohds ar seede-
 schahm pukkehm.

Skohlmeisters fazzija, ka gan Lihsitei nepatik-
 schoht tahdā istabā kam balti wittetas seenas, ee-
 raddusi buhdama mahletās istabās stahweht, un
 schehloja ka ne bij winnam nekahds speegelis.
 Bet Lihsite atbildeja tā: „Schihs pukkes kas
 muhsu pohdōs sed labbaki wehl puschkō istabu,
 ne ka mahletas pukkes ko redsam baggatu nam-
 mōs pee seenahm, un wehl scheem naw tik jauka
 smarscha kā muhsu pukkitehm. Par speegeli ne
 behdajohs. Schi jauka bilde, kas mums dohd
 redseht to deewigu behrna-draugu, un wehl jo
 waitak ta, kur eeraugam to fwehtu jumprawu
 ar sawu Deewa-behrninu un ar sawu draugu,
 tahs mums rahda wehl jo skaidri ne ka speegelis,
 kahdeem mums nahkabs buht. Un fwehtas Ze-
 zihles bilde pazehlusi sawas azzis us Deewa deb-
 besim, to rahda mums kā speegeli, ka irr musih-
 kis Deewa dahwana, tapehz zilwefam eedohta,
 lai pazillatu minnu sirdis us debbesim.

Nu eewedde skohlmeisters sawu Lihst dahrssā.
 No dahrssā=durwiin lihds ohtram dahrssā=gallam,
 kur stahweja leela ahbele, bij plats zetsch notai-
 sihcts ar smalkahm grantekim nosaifihts. Tai
 dahrssā=pussē, kas bij jo flahtaki pee istabas, tur
 saknu=dahrs eetaifihts, un zaur zaurim tur bij
 smukkas taifnas dohbes nomestas, un tur auge
 wissadas faknes kuplas jo kuplas, jo winnas bij

labbi kohptas. Ohtrapuss dahrſā bij kohku-
dahrſ; tee wezzaki kohki bij wiſſi auglu pilni, tā
ka bij jaſtutte; un arri jauneeim kohzineem, ja ne
wairak, tomehr pa pahreem jaw bij abbolisch
woi bumbeerischi, un winnu starpā auge branga
ſahle. Dahrſa ſtuhri bij kahdi deſmits bischu
kohzini. To falnetu kaſ bij apaudſis, kad ſkohl-
meifters atnahze, ar fruhmeem, to bij novohſis
un apſtahdijis ar appihneem rindēs ween, un
ſmukki un kupli ſchee bij auguſchi pee ſawahim
maifſtehm turredamees, un starp winnu lap-
pahm taggadin eeraudſija ſkohlmeifters ar ſawu
ſeewinu waſkara debbesi, kaſ bij tā kā noſeltita.
Lihſe apſehdahs abbeles paehnā uſ benki, ap-
mette azzis wiſſapkahrt dahrſam preezadamees
par Deewa ſwehtibu, un wihrina darbu, un faz-
ziſa: „Pateesi tē nu warr redſeht dabbuht, fo
warr padarriht, kaſ wihscho strahdaht. Lai
buhtu pahtikſchana jo knappa, bet ar tikkuschu
ſtrahdaschann, un ar gudru padohmu, ja Deewoſ
mihl, leeliskam winnu warr wairoht. Tawſ
darbs irr iſdarrijis ſcho tuſkneſi par taſdu weetui,
fo warr nu noſaukt par Paradihiſi.“

Nu eegahje ſkohlmeifters ar ſawu Lihſi ſkoh-
laſ-istabā. Behrni tur bij sagahjuſchi ſwehtdee-
naſ-drahnāſ. Wiſſi nođerve labbas deenāſ mih-
la ſkohlmeiftersa ſeewinai, it ar preezigahm azzim,

um winnai pat gohdu eesahze meldenu wilst.
 Puisuis weens, baltu jehrutinu us rohkahm tur-
 redams, un meitene ar pahri balteem ballooscheem,
 peestahjahs pee skohlmeisterenes to luhgdam iai
 ne smabdetu scho dahwaninu, kas nahkoht it no
 beswiltigas firs. Ikkarris no zitteem skohlas-
 behrneem bij winnai atnessis jeb kahdu seedu, —
 zits gaili, zits pautu-wahzeli, zits ahbotu-kullisti,
 zits meddus-pohdinu ar skaidru, flahru meddus-
 tinu jo flahru ne selts, zits sveesta-bunduliti ar
 dadishu-lappahm noklahtu, un ka wasks tik dsel-
 tens, zits linnu-golrstiti, ka sihds tik balts un
 mihlsts, jeb arri fa to behrnini matti kas bij
 winnu atnessuschi. Lihsite ar assarahn preeza-
 jahs. Ta fazzijsa: „Es taggadiht ka nahku no
 sinukka dahrsa, bet te esmu eegahjusi wehl jo
 sinukka, fur eekschä mihti behrnini kà pukkites un
 kohzini aug un seed, kahdu brihdi rahda labbus
 auglus doht.“

„Pareesi, ta fazzijsa wezzais mahzitajs, kas
 arri bij atnahzis, patcesi ta irr gan! Lai
 Deewa dohd sawu paligu man, um mannam us-
 tizzigam lihdsstratdneekam, parein kohpt schohs
 jaunus augumus, um issargaht no maitaschanas.
 Katriai skohlai buhs Deewa dahrsam
 buht, fur eekschä seed deewabijscha-
 na, newainiba un wissi tikkumi.“

Ohtra nodalla.

Skohlmeistera gaspaschas jaunuma
gaddi.

Lihse bij teesas-skrihwera meita. Mahte jaw
bij nomirru si jaunai. Tehws wairs neprezze=
jahs, bet paturreja to paschu meitu par fain=
neezi, kas jaw pee winna bij deencjsi nelaika ga=
spaschas laikā, un bij atrasta tappusi no senne=
jcem gaddeem ustizzama un taisna. Lihse bij
weends gaddos ar zeeniga funga jaunakas prei=
lenes villi, kas bij Lenohre wahrdā. Pee schahs
Lihsite bij zaurahim deenabm, un winnai bij no=
wehlehts ir tad tur buht, kad preilene tikke mah=
jitsa no skohlincistereem, un arri dabbuja mahzis=
tees lihdsar fungu meitas wissadus seewischfahm
derrigus rohka darbus. Abbas, ta funga kā
skrihwera meite, turreja leelu draudsibu farā
starvā.

Weenreis gaddijahs fungem pilsatā braukt,
kur gaidija leelu fungu nahkam. Lenohre prei=
lene bij gauschi flimma bijusi, un wehl ne pagal=
lam atlabbina juseis, un tapebz bij jopaleek mah=
jās. Kambera-jumprawa tappe pamesta mah=
jās preilenei par apföhpschanu, zitta saime aib=
braukusi bij fungam lihds us pilsatu. Jumprawa
isluhdsahs no preilenes par kahdu juhdū seimmes

aiseet pee leela zelta mallas, gribbedama redseht dabbuht, kad leelskungs aisbrauks garra:n; un preilene to palaide it labbprahrt. Ir zitta pillesfaime un wissi mahju-laudis steidsahs tift leelzella mallâ. Lihsite gan arri buhtu warrejnisi tehwam aisbraukt libds us pilfatu, bet labbak i gribbeja palikt pee preilenes. Bet ir pee preilenes ne dabbuja buht. Wezza meita mahjâs bij gauschi valikkusi flimina, un Lihsite scho gauschi mihledama pee winnas bij valikkusi mahjâs.

Lenohre preilenei, weenai pilli atliffuscha:i, valikke garsch laiks, un tapehz eegahje dahrsâ. Tai deenâ bij gauschi jauks wassares-laiks. Winnna raudsija sawas pukkes, so bij pagallam aishmirsusi fimmâs deenâs. Pukkes fenn neletas gandribs buhtu nowihtuscha:s; preilene leijamu trauku panehmu:s, aisgabje pee akkas uhdeni smelt. Wehl no sawas fimmibas bes svehka buhdama, gauschi bij jauhlejahs leijamu trauku veefsmelt un iszelt ahrâ. Tai publedamees pastlihdeja kahje, un eekritte dsillâ uhdeni. No leelahm isbailehm un aufstuma tulih paliske bes sinnas.

Lihsite patlabban stahweja pee lohga. Schi redseja preilenei uhdeni eekrichtam, un dsirdeja ka plunksteja eekrittusi. Tulih sahk faukt zif warredama lai glahbj, un patti gribbeja streef dahrsâ. Bet par

nelaimi pirmi dahrſa wahrti, fur veegahje flaht, bij
 aisslehggi. Nu ſteidsahs pilles fehts fehtā kluht, ar-
 ween ſauſdama pillā kafkā lai glahbtu. Knappi
 wairs warredama atpuhſtees nu peetappe pee ak-
 kas. Preilene bij uhdens dibbenā pagrinnuſi.
 Bet ar nahwi zihkſidamees wehl weenu reiſi pa-
 ſchohwahs us augſchu un paſteepe weenu rohku
 ahrā. Lihſe nokehre preileni pee rohkas, un iſ-
 dewahs winnai to iſwilkt. Bet preilene bij pa-
 mirruſi, azzes bij zeetas, un bij tā kā mirrohnis.
 Lihſe darrija fo ween ſinnadama lai atdihwo-
 tohs. Un pehz kahdu brihdi preilene atdarrija
 azzis, un ilgi us Lihſiti paſtattijſees, it kā to
 gribbedama poſiht, tai paſpeede rohku, bet wehl
 runnahrt ne warreja. Kad nu jo wairak atneh-
 mahs, tad Lihſite to aiswedde pamasam atpaſkak
 us pilli un guldinaja to gultā. Gultā faſilluſi
 atſpirge no jauna. Winna raudaja no pateizi-
 bas un miheſtibas us Lihſiti tā fazzidama: „Tu
 man effi iſglahbuſi no nahwes, un zauru ſawu
 muhſchu terb par to buhſchu pateiziga.“ „Pa-
 teikſim abbi diwi Deewam. Atbildeja Lihſite;
 Winſch irr juhs iſglabbis.

No ta laika preilenes miheſtiba jo deenās
 jo wairojahs. Preilene wairs newarreja pahr-
 tikt bes Lihſes ne weenu brihdi. Abbas winnas
 kohpā ſtrahdaja, gan preilenes kambari, gan

dahrsa-buhdā douds stundas par deenu. Lenobre preilene nekad pazeerecht ne isbrauze sawu mihiu Lihſiti nepanehmuſi lihds, un us to dohmaja ar-ween fa tai buhtu warrejuſi vreeku darriht. Tā ſadſibwoja daschu gaddu, fa mahfes, wec: prah-tigi kohpā. Abbahim tahn bij gohdijs un lehnijs prahts, un tahdā prahta zitta zittai mihleſtibu rahdidainas, un ſaderrigi dſibwodainas, jaw ſchi paſaulē tā dſibwoja, fa engeli debbefis.

Par to storpu bij karsch zehlees ar Sprantschu ſemini. Eenaidneeku farra ſpehki atwahfahs jo tuvu. Zienigs Lindenbergu fungs apdohmaja jo gudri darriht, un aiſmuſke ar sawu pamihliu us Wihnes viſatu. Lenobre preilene ar aſtarahm luhdje Lihſiti lihds aiſbraukt us Wihnu. Zik ween tai bij wallodes-ſpehks (muttes) tik arri runnaja gribbedama Lihſiti us sawu prahtu greest. Schè palikkusi ta runnaja, ſchi ſeimē, fo ne zik ilgi buhs eenaidneeka farra-ſpehki pahrnehmuſchi, tew ne kas labs newa gaidams. Kas ſinn fa wehl tew ees. Tik lehti pateesi at-pakkal ne nahfſim, un tadehl newarrefsim preefsch tewiſ gahdahrt. Bet tur, zik ween ſinnadami, gahdafsim tauu laimi. Nahz mihi Lihſite luhdſama, nahz muuns lihds“

Bet Lihſite atbildeja: Deewſ, kas irr debbefis, tas to ſinn zik labbprah tums brauktu lihds.

Bet newarru sawu mihiu tebnu atstaht. Kas winnu kohps? Muhsu wezza ustizzama meita nomirruši. Newa winnam atlizzis it neweens, kā es ween!“ Lenohre preilene issstahstija winnai kahdi jaufumi tur taī keisera pilsatā, kahdas isluteschanahs un kahdi preeki Wihnes pilsatā. Bet Lihsite atbildeja: „Ak kahds preeks man warretu buht no schahda trohfsna, tik tahli no sama wezza flimliga tehwa buhdama, un ne simmada ā kā winnam eet. Man buhtu jamirst no behdahm!“ Lenohre preilene wehl fazzijs tā: „Bet wehl tas irr arri tew jaapdohma. Kad mehs buhſim aisbraukuschi, tad aisdarrihs pillē lohgu-flehgus, tad winna stahwehs tukschā, un ne dauds tarvu fabrtu tu dabbusi redseht tē anahkam. Pa mahjahm wairak ne dabbusi redseht, kā semneekus un semneeku puischus, un kas sinn kahdus fweschus karra wihrns. Bet pilſatā, tahda labba ismahzita un tahda simukka no augusti buhdama, ta buhs lehta manta kā dabbusi it labbu wihrus.“

Lihsite atbildeja: „Kad now mans mihtais tehws labbi vahrtizzis, ir es negribbu it nekahdu, kauf ir jo labbu vahrtikschani.“

Dr Lenohres preilenes mahte, Lindenbergas zee-niga labbvräht buhtu gribbejsi lai brauktu Lihsite lihds us Wihnes pilsatū. „Nahz, Lihsite lihds, tā

ſchi ſazzija uſ to. Mannai meitei it derr un no-
teek ſweschâ ſemmié tahda labba draudſene un ap-
kohpeja; un es gribbu tewi turreht lihds ar ſawu
meitu, un buhs tew arween redſeht, fa buhſchu
tew tópat kà ſawa mahte.“

Bet Lihſe atſazzija aſſaraſ raudadama, fa ne
warroht, lai arri jo ſirds winnai ſahpoht, at-
ſtaht tahduſ zeeniguſ funguſ, kaſ rahdijschi tah-
du mihku prahtru — bet ne warroht pamet ſawu
wezzu tehwu weenu, tahdōſ neineera- un karra-
laikōſ.

„Tew irr taifniba gan, mans behrns,“ tå tai
ſazzija zeeniga mahte, „Deewſ lai tewi apſwehti
par to, fa tu effi tahds labs behrns. Paleezi
pee ſawa tehwu, un iſdarrees winna wezzuma-
deenu preeks un meerinaschana un mihliga koh-
peja. Bet ja Deewſ ataizinatu tawu tehwu,
tad tew ne buhs atlift bahrinei. Tad tu-
liht aſrakſti man grahmatu, un es gan tew gah-
daschu pee muins fa warrefi tift; un tad es
gribbu buht ſawa mahte, un mannai meitei buhs
tawai mahſei buht.“

Patlabban nu bij ir ta deena atnahkuſi, fa bij
jabrauz prohjam. Lenohre preilene un Lihſite
iſſchkihrahs it ar aſſarahm. Ir zeenigai mahtei
pabitte aſſaraſ par waigu, redſedama ſcho jaunu
draudſenu mihleſtibu. Un paſcham zeenigam

kungam bij waigs japagreesch sahaôs, affaras gribbedams slehpt. Bet Lihsite pawaddija kumga fareeti ar azzim lihds schi pasudde falnu starpâ. Winna raudaja tik stipri, ka finukkas azzinas bij it nopumpuschas, un galwina tà sehpêja, ka bij jaeet gultâ gulleht.

Lihsite nu dsihwoja pee sawa tehwa it meeriga, un apkohpe winna buhschanu. Utween winnai bij darbs, un tapehz ne fad ne bij garsch laiks, lai arri pils un pilles-dahrst, tà kà mehra pohstti bij tufschi. Tà pagahje wessels gads. Tai atnahze behdu-sinna, ka bij pats zeenigs kungs nomirris. Dehla winnam ne bija un tapehz nu kritte pils raddineekam. Schis, no farra baididanees, to pahrdewe. Labbibas kuptsche, kas bij, korram labbibu gahdadams, valizzis boggats, noperke pilli, un dauds tur fo pahrgrohsija zittadi, ne kà bij lihds schium bijis. Lihsites tehws tur bij lihds tam laikam bijis par muischafungu, to atlaide us dussu. Nu tam bij muischafunga ehrbergis ja-atstahj, un winsch nobmoja weenâs mahjâs istabu, un diwi masus kambarischus, un kufku. Jaw gan masu schehlastibas-lohni dabbuja, un to paschu, nemeerigu laiku labbad, ne ikreises ihstâ laikâ. Winnam buhtu bijis bads jazeesch, bet Lihsite usturreja sawu tehwu, no sawu rohku darbeem. Winna

lobbi soprattir strahdahrt wissus feewischkahmnah-
kamus darbus, un nu sehdeja zaurahm deenahm
un naftim woi pee rattina, woi pee schuhwekla,
wei arri pee addikla. Pee ta wehl winna bij sa-
prattiga un gahdiga faimneeze, un nu sehwam
us wezzuina deenahm, paldeens Deerwam! ne
kas ne truhke.

Bet jo wezz jo paliske wahjisch. Papreeksch
no istabas wairs ne trihfsleja iseet laufa, un bei-
dsoht bij jaqut pawijsam gulta ween. Lihsite
apkehpe sawu wezzi un flummu tehvu, ka bij
darrijsi arwen, ar mihlu behrna prahdu. Dauds
naftis bij pee winna jawatke, un pee ta wehl schi
strahdaja zaurahm naftim preeksch tehwa Deeru
kuhqdama. Dauds reises tehwam paliske sirds
mihksta, scho sawa behrna mihlestibu eerandsijis,
un assaras raudadams sazzija ta us to: „Tu
manna mihla meitina man darri dauds labba.
Bet atzerrees mannu wahrdu. Deerws schahdu
taru behrna-mihl.stibu ne pamettihs, ne atmak-
sat. Tew ees pateesi it labbi.“ Ta wehl
tehws bija tezis, to paschu nafti, kad bija no-
mirris.

Lihsite nu dohmaja, ka bij tehws nomirris,
aiseet pee zeenigas mahtes. Bet til ka bij bei-
gusi raksticht sawu grabmatu, fo dohmaja zeeni-
gai mahtei aistraidiht, dabbuja no Lenohres prei-

senes, sawas draudsenes, it leelu behdu-sinnugrahmotu. Zeeniga mahte bij arri nomirruft, bet ne tikween, bet bij arri pamettufi sawu meitu leelâ truhkumâ. Karra labbad tâ ne bij senn laikos dabbujsi sawu naudu, kas bij jadabbuhn pebz nelaika zeeniga funga liffuma no Lindenberga pi!s. Nabbadûte preilene nu dsibwoja pee vezgas tehwa-mahses Beemeru-seminê, un schi bij gauschi lepna, sihksta un dusmiga. Preilenei bij winnai jadeene kâ par meitu. Grahmatina bij peeraklita ar behdu-nopuhchanahm ween un skaidri rahdijs, ka effoht winnai gauschi gruhtas deenas.

Nu redsama ka bij Lenohre preilene patti valikusi bes tehwa un mahtes, un pee winnas nu ne bij ne kabda eefchana, schi aissgahje pee sawa tehwa brahla, kas bij dseedatajs un Hilmers wahrdâ." Schis winnu fanehme it ar labbu vrahtu, un bij wiinai par ohtru tehwu. Lihsite bij labbi mahzita un gudra, un no skaidra tikfuma, un kauniga un vasemmiga, un pee ta gauschi smukka, un slaiska no auguina, un tavebz ne bij nezik ilgi un atraddahs jauni turrigi fungi no pilsata, kas scho kahroja par seevu. Winnu buhtu warrejusi dabbuht it baaggatu vihru. Bet jaw bij eimahjoees winnas firdi nabbaga skohlmeisteris Ehrmannis, ko bija dabbujsi pasicht pee

sawa tehwa brahl. Schis gan ne bij nekahds nandas-wihrs, bet labs, gohdigs un taisns zilweks. Tapehz schis bij winnai patihkams preefsch wisseem, bet tapehz arri wehl, fa bij winnain skohlmeisteru-aminats, jo schi turreja scho ammatu gauschi dahrgu, lai arri zitti to finahde.

Bet pavreefsch ta prassija tehwa-brahla vadohnu, fo buhs winnai dorriht, un schis bij to ar meeru, fa pee skohlmeistera eet gribbeja. Winsch sazzija ta: „Ehrmannis irr gan nabbags no pisaules-mantas, bet winsch irr baggats no zittahm mantahm, kas par winnahm jo dahr-gas. Winsch irr deewatizzigs, un prahfigs wihrs, un it no labbas firds, un beswainigs wissa sawâ dsihwochanâ. Winsch zitta ne gribb nenecka, fa sawu ammatu ween, un scho tikkuschi kohydamis winsch pastrahda dauds labba. Winsch gan dauds ne velna, bet tifdauds, fa, gudri taupidams, un gohdigi dsihwodams, warr pahrtist. Qums irr abbeem weenads prahts. Un tero buhs laime ar winnu dsihwojoht. Lai irr nopolns buhs knaps, bet Deewa sveh-tiba atlihdsinahs. Tahda behrna mihlestiba, fa tu effi parahdijusi sawam wezzam teh-wan, ta irr tahda baggatiba, kas isdohd ice-lus auglus.

Trescha nodalla.

Skohlmeistera pamihlie.

Ehrmannis un Lihsite bij it laimigi un preezigi
taß skohlas-nammā ar sinukku baggotu dahrzu at-
nahkuschi. Abbi Deewu mihleja no wissas firds
un tapehz eeraudsija ifdeenas fo preezatees par
Deewa mihlestibu, un winnam par to paseikt.
Abbi firsnigi mihledamees, un eeradduschi no
jaunahm deenahm sawu firdi walduht, nekats
winni nedabbiua zits no zitta dsirdeht launu wahrt-
du, bet fadfishwoja meerā un faderribā. Abbi
winni bija gaufigi un gahdigi, to ne eekabroja,
kas ne bij dabbujams, un to ne virke, kas ne bij
lohti waijadfigs, un topehz bij ariveen ar meeru
ar to, kas bij pee rohkas, un wehl winneem at-
likke ir fo nabbad sineem dohf, ir wehl aistauviht
kahdu grassi, lai bij gan mas fo yelnija.

Arween bij abbeem darbs, un tas wairoja
winnu laimi. Skohlineisters bij neapniżżis vee
sawa ammata darba, jo tas winnam darrija
preeku un bij winnam par patifschanu. Lihsite
waldija mahja-buhschanu, un tur bij fo skatti-
rees. Wissur bij spohsch un skaidrs, un wiss
sawā kahrtā. Kad pabeidse skohlineisters skohlu
tad atnahze Lihse us kahdu stundu, un eerahdija
meitenehm addiht woi schuht, un isteige rahm

wehl daschu derrigu mahzibas-mahrdu, woi arri padseedaja or tahn fahdu jauku dseesminiu. Rad bij Lihsei wallas, tad addija woi arri schuje par naudu, un ta nopolnija daschu naudas-rehrdinu. Winna arri valihdseja sawam wihrinam pee dahrsa-kohpschanas. Rad bij skohlineisterom kohki japohte, woi japadarra zitta kahda kohku-kohpschana, tad peewahke no leelakajeem skohlas puischcem, lai dabbutu noredseht schahdu derrigu darrischanan ka jadarra; skohlineisterene atkal eerahdiya kahvostu-dahrsä meitenehm, kas tur darraams. Ta sawu deenu tikkuschi pawaddijschi winnu sirds bij it meeriga. „Nekad newa zilweks jo laimigs,“ ta zits us zittu dasch-fahrt sazzijsa, „ka ohtra laime wairojis zik warredams.“

Sawu wissleelaku laimi un preeku schee eedab-buja no saweem pascheem behrnineem, ar skwohs bij Deews apswehtijis. Katrihnina, winnu wezzakais behrns, ar sillahm azzinahm un dseltaneem matteem, bij tihri pehz mahses; ir Sappina us to paschu plauku isdewahs. Priz-zitis, munderis puischelis, bij pehz tehwa dabbas. Wehl pehz raddahs jo wairak betrniu. Wissi seedeja ka rohsites pukku-dahrsä, un bij smukki ka engelisch. Jo voliske behrnini leelaki, un eefahze runnahf un rahdiht wezzakeem nihlestibu,

jo arri wairojohs wezzaku preeks deenu no dees nos. Albbi zif spehdami speedahs schohs isau-
dsinaht pa gohdam. Un fa nu schee behrnini bij
arri paklaustgi, un rahdijahs pee winneem fa ne
bij wezzaku darbs pawelti bijis, tad schee doh-
maja buht debbesis.

Kad mahte sehdeja schuhdoma paahbelē us ben-
ki jaufā pawastara deeninā, un masi behrnini
pee mahies kabjahim turpeja ar pukkehim spehle-
dami, un le.laki behrni schurp un turp skaidi-
dami pabrihicham attezzeja pee mahtes faut fo
prassibt, un wissapfabrt par mallu mallahim wijs
bij seedu un saltuum pilns, un kohfa gallā par
galwas wirsu laftigalla padseedaja, tad schi-
dauds reijahim orgi patti eesahze padseedah no
preka. Kad jaw bij behrni isauguschi leelaki,
tad mahte winneem dseedaja ar fawu jaufu balsi
daschu jaufu behru dseesminu preefschā, lai jaw
dabbutu manniht ir jaunas firdis, kas irr labs, un
jaufs. un taisns. Un ne bij ne zif ilgi tā darri-
justi, un jaw behrnini valihdseja mahtei padsee-
daht lihds ar jaunneem putneem. Skohlmeisters
ta eeroudsidains mahtē starp sawein behrnineem
'ecpreczinakts gauschi, sadohmaja weenu jaufu
dseesminu preefsch mehti un behrneem. Ta ne
bij nefahda skunstiga, bet it tahda ka tas
weetā tal reisā notiske, un topehz ta behr-

neem bij gauschi patihkama, un wissu firdi ee-
preezinadama.

Wenenâ jaukâ rihtinâ, kad saule bij kâ uslehn-
kusi un ar faweeem selta starreem kalmus un leijas
apspihdeja, un nekahda mahkonite ne rahdijahs
pee Deewa skaidrahm debbesim, un lappas un
seedi, un sahlite un pukkes rassâ spihgulsojahs,
rad mahte dseedaja behrneem pirmu reisî paah-
belê scho dseefinimu:

1.

Jaw kalm' un leijas spohschas
Ur lappahm, seedischeem,
Wissapkahrt jaukums rohnahs
Mo smulkahm pukkitehm.

2.

Sirbs asoti pasmeijahs
To eeraugoht arveen,
Bet kas gan kalmôs leijas
Schohs stahdij's schahdu deen'?

3.

Kas saulei lippinajis
Scho filter spohschumu
Un semmi dibbinajis
Us tahdu auglibu?

4.

Kas ohsoli tur stahdij's,
 Kas jauku pukki schei?
 Kas spohschu seedu raddij's,
 Kas it kà smectees smej?

5.

Weens weenigs tas to barra,
 Kas wissu darrij's — Deewes.
 Tam rohkâ wissa warra,
 Kas wissas dabbas tehwes.

6.

Tas stiprais Deewes irr zehlis
 Schohs debbes = brihnumus,
 Ur sawu rohku wehlis
 Kà saul' tå swaigsnischus.

7.

Noliki sawâ meetâ
 Lee katrakahrtigi
 Pee debbes jaukâ sehtâ
 Wehl staiga weenadi.

8.

Kas ween mumis irr pee meefas,
 Pee dwehsel's arridsan,
 Tas mumis no Deewa teefas
 Nospreessis un peeteek gan.

Tad sawu Deewam teizeet,
Us to paskattajtees,
Ur mutt' un sirdi sveigeet,
Kas irr tahds mihligs tehws.

Ta bij schi. Scho dseesminu wehl daudsreis ar jaunu preeku dseedaja pawassara jaufas deenas. Un us tahdu wihsi eedehsija schee gohdigi wezzaki deerabijigu prahru sawu behrnu firdis. Bet wehl jo wairak ne ka jo svehti wahrdi valihdseja pee schahda prahta eedabbuschanas wezzaku isturre-schana. Behrnu firds paliske deewabijiga, un tapehz lehti waldama, mihliga un wissa labba labbvrtahtiga, un inuddiga padarritaja. Ta ka tehws un mahte bij wissai draudsei par parah-dischanu, ka nahkahs deewatizzigeem wezzakeem buht, un laulateem draugeem meerigi kohpâ dñihwoht, ta winnu behrni bij zitteem behrneem par preefschihmi ka isturrahâs labbi audsinati behrni wissas weetâs beswainigi un mihligi prett wisseem. Wezzais basnizkungs fazzija ta: „Skohlmeister a pamihlie tapehz irr par wissahm zittahm jo laimiga, ka bihstahs Deewu un darra Deewa prahru.“

Bettorta nodalla.

Dahrd siba un flimmiba.

Skohlmeisters gan dsihwoja it laimigi ar sawe,
jeem, bet ir winnam usgahje zeefchanas un gruh-
tibas. Winsch ir schahs sanehme, ka nahkuschas
no Deewa rohkas, ar rahmu un pazeetigu prah-
tu. Winsch sazzija ta: „Täpat ka nederr ar-
ween ka saule svihd pee jaufahm debbesim, bet
waijaga ir apmahkuschu deenu un leetus buht,
lai isdohtohs semmes augli var labbu; täpat ir
noteek zilweka dsihwoschanai, ka pabrihscham
useet behdu-wehtra, ja buhs tikkumam wairotees
lai eemantotum kahdubrihd baggatus auglus sveh-
ta muhschibâ aissgahjuschi.“

Weenreis usgahje tai semmei leela dahrd siba.
Labbiba valikke ohtru tik dahrga. Jaw ar to
pulku behrnu skohlmeisteram bij knappa pahrtik-
schana no masa nopolna. Mahtei gar winneem
bij tik dauds darrischanas, ka wairs nu ne a'likke
walla ko nopolniht ar schuhschamu un addischamu.
No ta arri bij leels truhkums. Un sad nu wehl
usgahje leela dahrd siba, tad lautini ne finnaja
kur greestees, un bij truhkums wissâs mallâs.

„Afk,“ ta sazzija weenâ deenâ mahte us tehwu,
jaw atkal rahdahs dibbens miltu-sihnei! Kur

nemst̄ maist̄ preefsch t̄ik dauds ehdejeem? Un
wehl bes schihs, dauds zitta fo waijaga. Scho-
deen pat atnessse kurpneeks trihs pahri pasvhletu,
un trihs pahri jaunu kurpju preefsch behrneem.
Un tawi ikdeenas pelleki swahrski jaw t̄à nonessati,
ka eeraudsicht warr katru pawedeenu. Kaut jo
gribbeischi un kaut jo strahdojschi, bet t̄ik dauds
wairs ne warram nopennihtzik waijaga behrnus
gohdigi apgehrbt un mittinaht.“ Winna t̄à run-
najoht bij gauschi noskummuſt.

Skohlmeisters raudsija to meerinaht. Winsch
pee farwa flaweera apsehdees dseedaja scho jauku
dseesminu:

Kas Deewa waldischanai dohdahs
Pee winna turrah̄s tizzigi
Tam drohscha firds eeksch behdahn rohdahs,
Deews wiannu usturt brihnischki
Labb tam ka patwehrums irr Deews!
Tas muhschigi ne bohjā ees.

Tee leelaki behrni un jo pehz ir patti mahte
dseedaja lihds ar tehwu un winneem paliske firds
no jauna meeriga un drohscha.

Ra dseesmina bij pabeigta, basnikungs ee-
nahze istabā. Winsch bij pee slimma bijis un
garram braukdams bij dsirdejis schohs dseedam.
Un winnam bij firds mihksta tappusi eerauds-
dams pee scheem lautineem wehl schahdā tuſchā

un dahrgā laikā tahdu stipru palauschau uſ
Deewu. „Mihlais ſkohlimeifters, tā baſniz-
fungs fazzija, es gribbu juus pahri puhru lab-
bibas atlaift par to paschu mafsu, fa jaw lihds
ſchim arween bij eerasta doht. Juhs ſinnat, fa
man irr pascham arri gan knappa lohne, ja ne
buhtu tā, tad labbprah̄t juus atſchfinkotu to
labbibu. Bet to mafsu gribbu gaſdiht, lihds buhs
atnahkuſchi jo lehtaki gaddi.

Wezzaki tā fa behrni bij gauschi preezigi to
dſirdejuſchi, un pateizibu atdewe baſnizfungam
jo wairak ar assarahn ne fa ar wahrdeem. Ut
to labbibu pahrtifke lihds pſaujamam laikam, un
tad palifke labbiba jo lehta. Bet ſchis truh-
kums iſderwahs winneem par leelu ſwehtibu.
Winni nu paschi dabbujuschi redſeht, fa Deews
palihds truhkumā. „Lai bij truhkums leels, fo-
zzijs tehwos, bet nerveenam no juus mihi behrnini,
nerveenu reiſi ne bij jaeet gulleht neehduſcham.
Muhsu noſkuuſchana bij leelaka, ne fa truh-
kums. Deews palibdſeja derrigā laikā, un eedē-
we maiſi. Pateikſim winnam, un palaufimees
winnam ar jaunu jo ſtipru uſtizzibu.“ Behrni
jo eemahzijahs Deewa dahwanas zeenā un gohdā
tureht. Jo ſkaidri nu ſapratte, fa Deews irr
tas ihſtais maiſeſ-tehwos wiſſeem un no ta laika
jo ſirſnigi un jo labbprah̄tigi peeluhdſe Deewu

preefsch ehfchanas un pachduschi. Nutik eeman-nijhs scho jauka wahrda taisnibu: „Wissas az-jis us tewi gaida, Deewi! un tu Kungs dohdi kram sawu barribu ihslâ laifâ.“

Weenureist atkal gulleja behrni scharlaka-blus-senê. Behdiga un gahdiga mahte kohpeja, gahje no weenas gultinas pee ohtros. Dauds naftis paliske bes meega. Tehros gan winnu gauschi luhdse lai jelle gulletu pahri stundu ja ne wairak par nafti, kamehr winsch waftehs behrnus. Bet ruhpiga firds mahtei meegu ne nowehleja. „Par dauds irr to slimu, mums un irr abbeim gar winneem kohpschanas papillam,“ tà winna faz-gija. Un tad wehl arri mahtes apbehdinatai firdei tufschiba darrija weyl jo wairak behdas schinnis sliminas deenâs, kur jo derr, kad irr kas vee rohkas, ne ka jebkad. „Af,“ tà nopohtahs weenu rihtu, garru behdu nafti vaseetusi, „af tik dauds slimmu behrnu un ne weens graffis naw mahjâs! Es wairs neredsu kâ glahbtees; man-na firds tik nesaplihst.“

Tad apsehdahs skohlmeisters pee sawa klawcera atkal dseedadamâs pilas palaufchanas us Deewu tà:

To, kas tew darra mohkas
 Tu fristigs wahrguli
 To atwehl Deewa rohkas
 Kas walda schehligi

Al atmohdees no fnaudas
 Us Deewu zillajees
 Winsch gan reds tawas raudas
 Un winsch irr mihligs Deewes.

Behdiga mahte atkal palikke meerā, un behrnini palikke atkal wesseli.

Ir schihs behdas isdcwahs par frechtibu, tà wezzakeem, fà behrneem. Behrni ar pateizibu atsinnuschi, zik daudsi labba bij dabbujschi schimmibâ no wezzakeem, nu wehl mihleja schohs jo wairak ne fà papreefsch, jo karsti, jo sirsni:gi, jo stipri. Katrihne fazzijs us faru mahti „Tu manna mihla memmina, ne faru muhschu ne aismirfischu, zik leelu mihestibu man effi parahdijusti mannaa slimmibâ! nu rubpeschohs zik ween spehdama tahdu mihtu mahsi ne apbehdinahit nedad, es buhschu paklausiga, ne apnikkusi darrischu so man lishii, un wissâs weetâs tà turre schohs ka warretu tew buht par preeku.“ Ir wezzaki un behrni wehl palikke jo laimigi zits zittu jo wairak wehl mihledami. Ir to wehl nu dabbuja behrni pasiht, kahda leela schehlastiba no Deewa esseti wesseliba, un pateize Deewam par to. Tà schi slimmiba bij tappusi winnu wissu laimes wairotaja.

Peekta nodalla.

Slimma mahte.

Nu atkal bij sahzis eet skohlineisteram or sawu pamihlie ittin labbi. Pahris gaddu ta aiegahje, ka ne manniht ne mannija meerâ un bes behdahm. Bet nu Deews peemekleja scho labbu lautinu buhdinu it ar leelahim behdahm.

Skohlmeisters it ar preeku bij sanchmis sawu dewitu behrninu; bet mahte bij palikkusi diki slimme, un ilgu laiku newarreja pazeltees no weetas. Bet nu jaw bij atlabbina jusees; jaw warreja pahri stundu par deenu no weetas pazeltees un pastai-gaht. Katrihnes peedsumschanas-deenâ palikke zauru deenu us kahjahm. Wehl tik stipra ne tappusti sawu eerastu darbu darriht pee mahjuddarrischonahm, usmekleja salmu zeppuriti, ko bij patti jaunâs deenâs walkajusi wehl pilli dsih-wodama, un dohmaaja scho eedoht Katrihnitei, lai ar to appreezatohs sawâ dsimschanas gohda-deenâ. Ta zeppuriie sinnams gan bij palikkusi gauschi wainiga. Bet mahte to pratte paglahbt, padarrija to jo masu, un nu palikke schi tik smuka, ka, ja labbi nepassattijahs, gandrihs buhtu warrejis scho eerandsiht par jaunu. Katrihne mattija par scho zeppuri ar ko bij mahte tik ilgi nedarbojees, leelu preeku. To gan dohmaja

Ka derretu kahda satta, woi silla, woi arri far-
 kana linit, so apseet gar zeppuri. Labbprah
 arri gan buhtu tahdu gribbejusi, un buhtu gau-
 schi preezajusces, ja buhtu tehwes tahdu nöpirzis.
 To arri gan sinnaja, ja buhtu tehwu luhgusi,
 ka buhtu naudu dewis tahdu paraudsiht. Bet
 ne fa nesazzija no schahdahm sawahm dohmahm
 ne weenam. Kaunaprattiga meitina tå dohmaja:
 „Jaw irr mißlam tehwam dauds ismaksaschanas
 preeksch faweeem behrneem; grehks buhtu wehl
 prassift naudu no winna deht kahda newaijadfiga
 luppata, bes fa warr pahrtift.“

Mahte ar to zeppures labpischanu bij zauru
 deeninu pawaddijusi it ar preeku. Bet nafti pa-
 likke gauschi slimma. Winna brehze ka gauschi
 fahvoht, palikke bes spehka, un pamirre reisu rei-
 sabm, tå ka jaw nu bubtu tulibt janomirst.
 Tehws isbaidijahs, aiededsinaja fwezzi un pa-
 zehle Katrihnu. Schi pazehle zittus behrnus.
 Wissi eetezzeja raudadami un brehfdami mahtes
 kambari. Tur nu bij schehluma gals. „Ak
 mißla memminina, tå cesauzahs weens no teem
 masakajeem behrnineem sawas rohztinas pasteeep-
 dains us mahtes gultu, „es tevi luhdsu, wehl
 ne nomirsti!“ Ir it tas masakaiz behrnisch
 schuhpuli bij atmohdees no tahm brehfschanahm
 un pats arri cesahze brehst.

Mahthes firbi schihs waimanas pawissam ais-truhzinaja. Tehws iswedde behrnus us istabu-ta teikdams us winnaem: „Mihli behrnini, luh-dseet, ak luhdseet Deewu preefsch sawu mahti.“ Wissi zellös nomettuschees pazehle sawas rohztinas. Tehws, ugguni rohkā turredams, usmet-te azzis leelam behrnu pudduram, un to eeraudst-jis firds gauschi winnam fahpeja. Katrihne, to it masafu behrnini us rohfahm turredama, skaitija gitteem preefschā: „Mihlais debbesu-tehtiht, ne atnemim mums muhfu mihlu memminau! Al lai winna paleek atkal wessela!“ „Ja tu mihlais debbesu tehws un Deews — ta no puhtahs Kohlmeisters sawā firdi, — Tu redsi schohs raudadamus dewinus behrninus! Tu sinni mannos firds behdas! Tu neatnemst mahti scheem behrnineem, jo wehl teem schihs tik lohti waijaga!“

Winsch eegahje atkal kambari, un apsehdahs pee slimmas mahtes gultu, trihzedams no bai-lehm un jo babls no waiga ne ka patti ta limma, kas jaw bij palikkusi jo labba. Ar knappu balsi ta fazzijs: „Jelle nebehdajes, mihlais wihrin! jaw man irr valizzis labbaki. Deews lihdsehs! Doh-dees meerā un weddi behrninus gullebt.“ To dar-rija. Nakts aissgahje eefsch bai-lehm un eefsch beh-dahm, un ar klußahm Deewu peelu hgschanahm.

Gaisminu austohit Katrihne aistezzeja pee mescha=fardsenes faras krusta mahtes. Schi tulihit atnahze lihds. „Nu paldeewis Deewam,“ fazzija skohlmeisters, „ka juhs atnahzat mihla zemene! Aljelle luhdsama paleezeet pee mannas flimmas feewas, un labbi to peeraugat. Es pasteigfchohs pee daktera tapt.“ Winsch panehme sawu nuhju un zeppuri un taifijahs eet. Bet ta flimma fazzija: „Paleez jelle, mihlais, dakers un apteke preefsch mums irr par dauds dahrgi. Jaw mehs isnehmuschi no sawas lohnes us preefschu. Un sfrihweris fazzija ka wairak ne warroht doht preefsch laika. Jaw arri man irr labbaki. Gan Deewis man lihdshehs bes daktera. Winsch irr tas labbakais glahbejs. Ja ne wairak wehl pagaidisim pahri deenu.

Meschafardsene arri fazzija: „Gandrihs man rahdahs ka jums irr taifniba. No ta kas jums scho nafti notizzis, man dohmaht, newa jabaidahs. Juhs wehl pee pilna spehka ne buhdama wakkar deenu par ilgu us fahjahm palikkuschi. Un tas darbs fo jums ta zeppurite darrija, sai wesselâs deenâs nekas ne buhdams, bet taggadiht wehl jums bij par gruhti. Kas scho nafti jums notikkahs, tas pateefi wairak ne, ka zehlahs no schihs wainas. Es patti to esmu peegahjuse. Man bij pehrnâ gaddâ tâpat gahjis kâ

jums nu taggadiht. Man bij dakters nolizzis
pehrtees siltā uhdens fur wissadas wesseligas sah-
les bij sawahritas. Schi pehrstana sablainā
uhdens ta man palihdseja ittim ahtri. Un schihs
sahles wissas aug tēpat pee mums, un buhs jums
arri terrigas.

Taisnida jums, un paldeewēs sazzijs skohlmei-
sterene. Bet winsch pats wehl ne gribbeja ustiz-
zeht. Winsch tā sazzijs: „Man tā leekahs, ka
schi newa tapatti slimmiba, kas bija jums mihsa
zeemene. Un wissas dabbas arri newa weena-
das, un weenadas sahles nepaneß. Kas wee-
nam derr, warr ohtram buht par launu. Za-
pehz mums waijaga doftari, kas to proht is-
schfirt.“ Jaw gribbeja eet. Bet tahs seeninas
ne atlaidahs papreeksch wehl raudsibt tahs sah-
les masgaschanas. „Tahs newarr it nemas buht
par launu, sazzijs meschafardsene, un ja wehl
gadditohs tee vafchi notifumi, kas winnu nafti,
tad orri wehl buhs laiks dakteru mefleht. Win-
na pateize kas tahs par sahlehm un kā ar win-
nahin jadarra. Un Katrihne, kas jaw bij dab-
buksi pehrnā gaddā tahs lastiht (saplubht)
preeksch krusta mahtes, tulicht pazehlahs un aiss-
tezzeja tahs dabbuht. Skohlmeisterene gauschi
luhdse sawu vibru lai winnai laantu raudsibt glahb-
ters ar schahdu sahlu-pehrschau. Skohlmeiste-

ram bij javaflausa, bet to noteize, ja seewina nevalik schoht azijn redsocht labbaka par divi woi trihs deenahm, tad ne karveschoht, lai arri teiktu fo teikdama, glahbschanu raudsicht pee dakter. „Alf“ fazzijs, „jaw mehs deemischehl par ilgi ka-weischi no maffas baididamees. Mums bij jadarra, kà leek gudribas mahziba darriht: Tu-liht kad slimmiba rahdahs bahraqa, mekle gudru glahbeju, ja tà ne dar-rifi lehti notiks, kà glahbejs nahks un ne buhs wairs slimneeks glahbjams.“

Sesta nodalla.

Preilene pilles kalnâ.

Katrihne jawu zeppuriti uslifkust galwâ, pa-nehme kurwiti un teize us mohti, „Satrauzi-schohs pahreer, mahte, ar sablehm, tur pilles kalnâ pee wezzeem pilles muhreem tur aug winnas papillam. Nasais Prizzitis fazzijs: Katrihne tikkai fargees, no pilles wezzeem muhreem nabfoht pa brihscham pilles preilene a:râ spohkdama. Tà nemihlojoht behrnius it nemas, un lehti ta few warretu aistift!“ Ko tu mclsees, Katrihne atbildeja, tee wairak now kà yafazzinâs, tahdeem neflausigeem behrneem por bai-dekli isdohmati, kas gar rezzeem muhreem lohda

un tur warr lehti tapt fasisti, ja trahpahs nokritis kahds almens.“

Katrihne aisgahje zauri dahrsam us pilles kalnu un gar dahrsa schohgu eedama nopluhze weenu appihnu wihti ar wisseem seedeem un apsehje to gar sawu zeppuriti, un tad steidsahs prohjam.

Us pils kalnu kahpjoht gan bij jaeet brihscham par kaijahm weetahm fur smarschoja dasch-daschadas sahles saules filtumā, gan arri par kruhmu ehnu. Kruhmōs eetappusi, schi nomettahs zellōs un us debbesi passattidamees ta peeluhdse, rohjtinās pazehluſi, Deewu, lai palihdsetu slimmai mahtei. To padarrijſi ta aisgahje jo tahli wehl, un tappusi kaijā weetā nezik tahli no faktittuscheem pils muhreem eraudsija, starp zittahm ir tahs sahles ko mekleja dabbuht. Tahs pluhzohr arween, firdsdohmas bij pee Deewa; un tā skaitija sawā firdi: „Upfwehti, Deewin, schahs sahles, lai no tahm mihla mahte warretu palikt wessela, palihdsi mums muhsu behdās. Wissapkahrt winnas bij kluſſi; wairak ne kā ſifſenischī pazirkſteja, un ſchurp turp kahds putnis kruhmu gallōs padseedaja sawu dſeeſminu. Kad Katrihne bij peepluhkuſi sawu kohziti, tad winnai likkahs us weenu reiſi ka kas buhtu nahzis. Winna passattijahs, un redi baltās brahnās iſ-gehrbit ſeewischkis pamasitinam, tā kā no gaif-

mas aukleta iszehlahs no tumscha fruhma; gar
 galwu ta bij aptinnusit it smalku baltu drahnu,
 ta ka mezzos laikos bij mohde darriht angstu kun-
 gu preilenehim, tannis laikos, kad wehl schi pils
 bij kahjä. Tahdu bildi wehl warreja dabbuht
 redseht basnizâ pee seenas pakahrtu. Katrihne
 papreefsch gan sarahwahs, bet ne dauds, un ah-
 tri atnehmuſees paſkattijahs teesham us to baltu
 preileni. Ta ne bij par Katrihnu lee'aka, un
 likahs tai paſchâ wezzumâ buht. Labbâ rohkâ
 turreja masu ſmukku fallu naudas mazzimu ar fu-
 draba atſlehgû, un ar kreifu faturreja pakaklâ to
 spohschu, ta ka sneegu baltu smalku drahnu, ka
 winnai bij gar galwinu. Ta paſmehjahs tik
 mihligi un winna bij tik jauka no waiga, ka pahr-
 gahje Katrihne wissas bailes. „Mans mih-
 lais behrns!“ ta fazzijsa preilene ar mihiſtu mih-
 ligu balsi, bet par ahtri runnadaina un fwe-
 schadi, ta ka to Katrihne wehl ne bij dſirdejſi,
 „woi tew gan notiku kahds labd naudas gab-
 bals? Katrihne brihniyahs to dſirdeht. „Nau-
 da“, ta arbildeja, „ta gan notiku taggad man-
 neem wezzaſeem. Bet ka juhs to finnat! ka
 juhs eſſat apdohmajſchi man naudu doht?“

„Klaufees, ta fazzijsa fweſcha preilene,“ jo ta
 ne bij it nekahdas fwehtas meitas, ka papreefsch
 bij Katrihne eedohmajſees, „man iſſt tam brih-

scham zeppure pasuddusi. No sahnen es nahlu, un wehl irr man garsch zelsch preefschâ. Woi gribbi man par patikschau darriht un pahrdoht man sawu zeppuri par labbu maksu? Woi tu darrisí to?"

„It labbprahrt,“ atbildeja Katrihne; „ta gan irr sinnams it smukka zeppurite, un es winnu turru gauschi mihi. Mahte to man dahwaja un patte to jaunâs deenâs walfaja. Tik wakkar man to eedewe un winna man irr schodeen pirmu reisti galwâ. Man irr leels preefs pee tahs. Bet sawai mahlei par labbu labbprahrt to gribbu pahrdoht jo to tâ mihleju, ka ir ne buhtu man schehl nodoht preefsch winnas sawu dsihwibu.“

„Nu tas irr gauschi man patikhams,“ atbildeja preilene. Bet fo prassi par scho zeppuri? Prassi zik buhs man tew doht?“ Katrihne teize tâ: Es ne prohtu wehroht zik dahrga ta zeppure warr buht. Jaw sinnams irr siipri nessata, un ilgi wairs gan ne peetiks. Bet kahdu puusribbuli dohmatu gan prassift. „Wai deerin fazzija preilene, tas irr par mas. Tâ irr it smalka zeppure, un it tahda kâ taggad nessa. Bet ka nu man winnas waijaga, tad gribbu tew doht appalu dahlberi par to zeppuri. Bet nu fakki man wehl zik tu prassi par tik gauschi smukku appihnu wihti, kas irr us to zeppuri?“

Katrihne us preilene pasfattijabs brihnidamees, un dohmaja ka preilene pasmeijahs. Bet ta ne smehjahs it nemas, bet allojahs gauschi. Ta dohmaja ka ta appihnu wihte ne bij augusi bet pukku meisterenes barrita un ihsti skunsta gabals.

Tapehz preilene fazija us to appihnu wihti it ar patikschau pasfattidamees: „Pateesi ta irr tahda, ka wehl es ne biju redsejis. It wreniga sawa kahrtâ. Manna mahte dabbuja ne zik fenn pukkes no Wahzsemnes, kas bija gauschi dahrgas, bet tik smukka tas pukka ne bij it nerweena. Winnas gan bij brangas jo brangas gan farkanas un dasch daschadu fulleeru, bet schis pasaltsch appihnu seeds ar tahm tumfchi saltahim lappahim lai tas issfattahs, it ka ne gribbetu ne wirsu skattams, bet man winsch patikh parleeku. Un us to seltainu zeppuri, kur tas ka ne sinnoht aptinnees, tas stahw it jauki un kohfchi. Prassi tik, zik man buhs tew mafahat par scho smukku appihnu seedu?“

„J, to jums dohmu tâpat, bes kahdas makfas, atbildeja Katrihne. Winna nonehme zeppuri no galwas un to atdewe preilenei. „Me! mihla, atbildeja preilene, parwelt ne warru peenemt to appihnu wihti. Ta buhtu par dauds dahrga dahvana.“ Winna nonehme faru

baltu brahnu uslikke zeppuri sawai smulkai galwi-
nai un fazzija: „Man ta irr ihsti labba un es
dohmaju, ka arri labba pehz waiga stahw, woi
ne tå?“ Katrihne apstiprinadama peeledse galwu.
„Woi nu tu sinni, ta fazzijapreilene, koilgi runna-
sim; man jasteidsahs. Par to zeppurikä sohlejusi
dohfschu appatu dahlderi, un par to smulku ap-
pihau wihti trihs appalus dahlderus. Tif win-
na irr wehrta, jo ta irr it ka buhtu augusi.“

„Tahda irr gan, fazzija Katrihne pasmeeda-
mees, bet newarru saprast, ka tapehz winna
warr buht tik dahrga. Man leekahs, ka ne buhs
par wissu pasauli neweens zilweks, kas tikdauds
makfahs par tahdu sarriti.“ „J, tu ne prohti
neneeka no tahdahm mohdes leetahm.“ Winna
isnehme seltu gabbalu no sawa mozzina, to win-
nai eeschahwe rohkä fazzidama: schis seltu gab-
bals makfa tschetrus appalus dahlderus. Tè,
nemm to, un ne nerrojees wairs.“ Katrihne
atbildeja gandrihs ar piktu prahtru: „Es to ne-
warru nemt; tas irr par dauds un par dauds.“
„Nu atbildeja preilene, ja tik newa pehz tawa
prahtra par mas, pehz manna prahtra newa par
dauds.“

Katrihne ne dohinaht ne dohmaja, ka preilene
allodamees turreja scho appihau wihti ne augusi,
bet tahdu, kas ar rohkahm skunstiga darrita no

pukkumeistereem, un ne gribbeja tabehk to nau-
das gabbalu nemt. Jaw winnai bij pee muttes
teikt, ka effoht tahdu wihtu tuhlfloscheem tehwa
appihnu dahrſā, un ka par tik dauds naudu war-
roht dabbuht pilnu maifu, un tad buhtu abbas
palikkuschas gudras. Bet us weenureisi isdsir-
deja pasta tauri puhscham. Al, eefauzahs
preilene, tur jaw irr mans brauzejs kalmā!
Mahte man mett ar baltu drahnu! Paleez
wessela!" Winna eemette to selta naudas gab-
balu kohzē ar pilleem sohleem steidsahs pee kar-
rites tapt, un tur tappusi eekahpe. Pasta-
brauzejs pahtagu pauehrzinaja, un ne žik ilgi
un karrite bij pasuddusī, ka appakſch semmes
buhtu pagrinnmuſi.

Katrihne buhtu dohmajusī, ka sapnojusī, ja
ne buhtu selta gabbals kohzī bijis. Winna gan
schurp turp dohmaja, kapehz gan preilene appih-
nu wihti jo dahrgi aismakfaja ne kā wissu zep-
puri, bet heidsoht ta dohmaja tā: „Lai buht kā
buhdams, bet to ſtaidri redsu, ka Deew̄s irr
mannu luhgſchanu preeksch mahtes paklausijis,
man ar scho selta gabbalu palihgu raiididams,
lai warretu fawā ſlimmibā ko noraudſiht firdi
meeloht.

Septita nodalla.

Mihligi behrnini.

Katrihne pazehle kohziti ar smarschu sablehm us surwu galwinu tà fazzidama: „kà preezasees mans mihlais tehw̄s un mahte par to selta nau- das gabbalu, kas irr pateesi winneem palihgs no pascha Deewa! Man tik buhs jasteidsahs to win- neem aisnest. Sahles buhs tai reisâ deesgan sapluhktas. Untas kohzitis karstâ faulê it labs zep- pura weetâ, ehnu man dohdams.“ Un kà jauna stirna tezzinus ween notezzeja no kalna us leiju.

„Ak mihlais tehw̄s, un mihla mahte, tà ee- fauzahs, kà par durwim eenahkuſi; es trahpiju leelu laimi! Redseet tè man irr selta naudas gabbals, kas well tschetrus appalus dahldekerus.“

„Meitene! eekleedsahs tehw̄s, to naudas gab- balu eeraudsijis un pilns preeka, fur to effi dabbujuſi?“ Tas irr palihgs truhkuinâ! Tik dauds naudas mums nabbageem warr dauds ko palihdseht.

Slimma mahte weetâ pazehlahs sehdus, pa- nehmuſi to naudas gabbalu no tehwa sawâ roh- kâ, un it fpohschi pasmehjahs no preeka.

Bet masais Prizzitis eeblahvahs: „Parahdi jell man ar to naudu! Tik dauds no selta esmu bſirdejis, bet nekad wehl ne dabbuja to redseht.“

Mahte to winnam eedewe. J tu, fazzija, tik
 jaw irr no ta! Es kas sinn ko buhtu dohmajis
 dsirdedams arweenu ween scho tik gauschi flawe-
 jam! Tad jaw inums irr muhsu leijā dauds smuk-
 kaks un spohschaks selts par scho. Kas irr schis-
 tahds nabbags prett tà! Rad eet wakkards saule
 semmē, tad wissi kalna galli un mahkonites, un
 sudimallas uppe, un istabas lohgitàpat kà spohschs
 un sarkans selts; un patte faulite, ka ta pa-
 kahpjoht spihd brangi jo brangi, tà irr dauds jo
 smukkaks selts, un labbaki man patihk. Nu pa-
 teize Katrihne ka bij dabbujusi to selta naudas
 gabbalu no fweschas preilenes par faru zeppuri.
 Tad palikke mahte it noskummu si dohmadama, ka
 preilene buhs eedewuse selta naudu ne tihfcham
 gribbedama kas sinn doht kahdu jo masaku.

Bet Katrihne dohmaja ka paleekohit mahte ta-
 pehz behdigia, ka bij to zeppuri pahrderwusi, ko
 bij mahte eesckinkojusi, un tapehz fazzija: „Als
 mihla memmina ne dusmojees tadehl, ka csmu zep-
 puri pahrderwusi, ko tu man biji eedewusi, un
 kas darrija tew tik dands darbu. Man bij leels
 preeks pee tahs, un wehl jo to mihleju tapehz,
 ka to biju dabbujusi no tewim. It gruhti man
 nahze to pahrdoht! Bet, mihla mahte, tewi
 mihleju dauds mairak par to zeppuri. Lin to
 pahrderwu tapehz ween, tew gribbedama pahr-

nest naudu, kas it labbi tewi notiks tarwâ slimibâ.“

„Ne behdajees, mihta Katrihne, atbildeja mahte, tawa mihestiba gauschi eepreezina mannu fîrdi. Tu man effi it labs behrns! Bet to naudu paturreht newarram negribbedami palift par krahpnéekeem. Zittadi newarr buht ka te irr kahda allofchana.“

„Pateesi, teize tehws, tik leelu naudu, tschestrus baltus dahlderus neweens ne dohs pee pilna prahta buhdams par wezzu salma zeppuri. Ja newa preilene aplamma, tahda kam ne buhtu nau- da jadohd rohkâ, tad tewo irr to eedewusi nesin- nadama.“

Katrihne atteize: „Preefsch to zeppuri ta man ne dewe wairak ka weenu paschu dahlderu. Tohs zittus trihs eedewe par to appihnu wihti, ko biju aptinnusi gar zeppuri. To man winna isteize ar skaidreem mahrdeem.“

„Nu skaidri faprohtu, ka tas irr notizzis, at- bildeja mahte. Preilene buhs dohmajuñ, ka appihnu wihte, kas bij muhsu schohga mallâ au- gusi, eshoht ar rohfahm skunstigi darrita no fah- da pukku darritaja meistera, un tapehz to winna aismaksaja tik dahrgu.“

„Pateesi, ta gan buhs, sazija tehws, un muus irr preilenei nauda jaatdohd.“

„Tà waisaga gan, palabbinaja mahle; tee trihs dahlberi buhtu tåpat kà sagti kàd tohs mehs paturretum.“

„Pateeñi tà gan warr buht, atteize Katrihne, un nu tik faprohtu, kapehz preilene tik gauschi brihnijahs par to wihti. Mehs abbas weenu ohtru ne saprattamees. Winnat efoht appihna wihta it tà kà buhtu augusi, un es atbildeju, kà tà irr gan. Bet winna, ta teizoht, to nu faprohtu gan, wairak ne dohmaja teikt kà tikdauds, kà efohti appihnu wihte tik skunstiga ar rohkahm padarrita, kà gan gandrihs warretu dohmaht, kà irr augusi. Tà mehs abbi maldijamees, ne sapras-dami weena no ohtras kò teikdama dohma farwā prahitā. Bet kà nu mehs warresim preilenei atdoht to naudu? Es ne finnu ne winnas wahrdu, un no kurrenes ta nahkuſi ne arri fur ta aibraukufi?“

„To warr dabbuht finnaht it lehti pasta-nam-mâ, fur irr nehmuſi ſirgus braukt, atbildeja tehws.“ Winnas wahrds, woi arri winnas mahtes wahrds buhs tur pasta-grahmatâ uſtrakſichts, fur panehme ſirgus braukt. Un pastimeistera gaspascha labbprahrt mehds isprafſift no zella brauzejeem, kas winni tahdi, no fur nahkuſchi, un fur dohma aibraukuft. Alpſeh-dees tik nu tulicht un parakſti grahmatinu preile-

nei. To wirfsrakstu pehz dabbusim usrafstiht, un tad warresim grahmatu ar wissu naudu paraidiht us to weetu, ko buhsim dabbujuschi sinnahktur ta miht. Ta darriuschi, tulikt preilene dabbuhs sawu naudu rohka. Jo par to lai muhs Deewes pafarga, ka paiktu netaisna manta muhsu pajumtā; no tahs naw ne kahda svehtiba gai-dama. Kad tikkai ne buhs preilene zeppuri par dahrgu aismaksajusi! Ko tu dohma Lihsite?

Mahte atteize ta: „Preilenei zeppure bij lohti waijadsiga, un schi, lai apnessata, bet bij wehl tahda, ka to warreja preilene ar gohdu kahdu lai-su walkaht, tapehz dohmaju, ka ne effoht par dauds mafsahts ar weenii dahlderi. Tik dauds gan baggata preilene warreja doht, un arri mehs tik dauds warram nemt bes grehka.“

Katrihne, labbi bij mahzita rakstiht un tapehz winnai bij lehta manta grahmatu preilenei parafstiht. Lehws wehl pahrraudsija grahmatinu. Schurp turp palabbinaja kahdu wahrdinu, un nu vateizis, ka ta effohti labba, to wehl likke Katrihnei ohtru reisi it smukki norafstiht us baltu smalku papihri. Ta grahmatina bij ta lassaina:

Zeeniga preilene!

Man bij leels preefs jums, us zellu isgahjuschai, islihdseht ar sawii zeppuri, ko bijat tik

schehligi man labbi aismakfahrt. Bet ar to ap-
 pihnu wihti, kas bij gar to zeppuri, naw gahjis
 mumis pareisi, ko gan nu buhseet arri nomanni-
 juschi, bet ko es ne biju fajehdsis un til dabbuju
 sinnahrt pahrnahkus, no fawem wezzakeem.
 Man irr gauschi schehl ka ne biju tulicht saprat-
 tusi, ka juhs allodamees dohmojat, ka ne effohti ta
 appihnu wihte augusi, bet ar rohkahm skunsti-
 ga darrita. Tapehz jums raidu tohs trihs dahl-
 derus atpakkat, ko par to man bijat eedewuschi,
 un to weenu dahlberu ween paturru, ko man par
 to zeppuri bijat eedewuschi. Ar scho irr zeppure
 papilnam aismakfata. Bet juhs, schehlsirdiga buh-
 dama, gribbejat man nabbadsinai wairak par to
 eedoht, ne ka ta isnesse. To saprosdama pateizu
 jums no wissas firds par juhsu schehlastibu, un
 luhsu juhs to man glabbahrt. Jums nahkamu
 gohdu atderwusi paleeku paklausigā prahā

Zeeniga preilene

juhsu pasemniga kalyone

Katrihne Ehrmann.

Mahte winnai nu eedewe to selta naudas gab-
 balu un teize tā: „Luhds pastmeistereni, lai is-
 miyh un lai eedohd terw tschetrus baltus dahlde-
 rus tai weetā. Trihs tad eeleezi grahmata, un
 peeluhds, lai to labbi aissegeletu. Tas zettorts
 par to zeppuri, tas tad terw paleek, un few pee-

derr, un tu warri ar to darriht, tà paschai
tiht.“

„Woi tà irr, mihla mahte? eesauzahs Katrihnite preeka pilna; tad jaw finnu, fo ar to darrischu. Sinnadama ka tehwes ne tizz, ka ta sahles masgaschana buhs tew derriga, aiseeschu ar sawu dahlderu tulicht pee daktera un to luhschu, tew, mihla mahte, palihdseht. Par tik dauds naudas to wunsch gan warr isdarriht. Sinnenams gan wehl atleek, fo waijaga mafsaht apteekci. Bet man wehl irr salta sihda drahnina fo eedewusi krusta mahte. Ta irr gauschi smukka un it jauna wehl; ta wehl man ne bij ne trihs reises kakkâ. Totad arri labbprahrt gribbu pahrdoht, un mehs pahrtifsim bes parradeem, un islihdsinasm kas waijadfigs.“

Kad Sappihte, Katrihnes jannaka mahse, ee-
klaufijahs tà runnajam, tad schi fahle teikt tà:
„Un es gribbu pahrdoht sawas krelles, fo man
eedewusi krusta mahte. Mo tahm gan rasfees
labs naudas wehrdinsch.“ Tahs bij gan sinuk-
kas, bet ne zik dahrgas glahsu pehrles, bet bij
Sappihtes weenigs gresnumis, un schi doh-
maja schahs gauschi effam dahrgas, wehl pa
mulkiti buhdama.

Masais Kahrlitis eesauzahs: „Un es gribbu
pahrdoht sawu lohsoh! tà schis mehdse sawu jah-

jamu kohku faukt, lam sehededams muggurā it taggadiht atsfrehje pee mahtes weetas. Masa Lihsite sawu lelli aufledama fazzijs: „Es gribbu pahrdoht sawu Greetiti. Bet gan gruhti nahks schkirtees no winnas. Man buhs jabrehz. Bet preelsch mihijs memminas to darru labbprahrt. Un naudas tai waijaga, kā dsirschū.“ Nu tas irr pareisi, fazzijs Kahrlijis, nu mums nauda kā spalli.“

Tehws usteize behrnus, ka rahdija tahdu mihestibas prahstu prett mahtes; un mahtei bij assarinas azjis. „Labbi behrni, ta fazzijs us tehwu, irr wissu leelaits preeks Iaiunes-deenās, bet behdu-deenās tee irr wissleelaka apmeerinaschana.“

Astota nodalla.

Pastmeisterene.

Katrihne nu apkohpahs eet us ne tahlu pilstatu, kur bij pastanams, un lihds pufsjuhdsi semmes bij ko staigaht. No Sappinas istappinaja salmu zepuri, ko bij tai atderwusi. Mahte ilike nogreest dahrsā pukku-kahpostus, tohs eelikke kohji dohmadama schohs pahrdoht pilfata. Jo mahte arween tā mehdse teikt: „Kad eet labba faimneeze kahdu gahjumu, lai buht kur buhdams, tad jaapdohma ikreises, woi ne warroht eedama wehl ko

pagahdaht, un lai ne eet ne kah ar tukfchahm rohkahm.“

Katrihne, kā pilsatā tappusī, tulihit aīsgahje us pastanammu, un eegahje istabā. Pastmeisterene, smukka gaspascha un leela runnataja, pee lohga sehdedama, addija. Katrihne atdewe labbas deenas un prassija, kas ta swescha zeeniga mahte un preilene tahdas bijuschas, kas scho rihu braukuschas ar pasti.

„Ta bija Grintahles zeeniga mahte un winnas meita, preilene Indrikene,“ atteize pastmeisterene.

Winnas nahkdamas no sawas muischas aīsbrauze us pilsatur kur kehnisch mahjo, un jaw winnas fenn deenahm sagaida pats zeengs Grihntahles kungs. Tur dohma palikt kahdus divi woi trihs mehneschus. Bet kahda daska tew, nabbagu behrnam, gar schahm augstahm seewischkahm? Kas tewim ar winnahim jadarra?

Katrihne iswilke grahmatinu un selta nau das gabbalu un sazzija: „Preilene Indrikene ismakfaja man, no mannim masu leetu pirkdama, trihs dahlderus par dauds, un es tohs gribbetu labbprahf winnai ar pasti aīsraidiht, un tapehz lubdsu juhs man ismiht scho selta nau das gabbalu.“

„Ja, ka tu isputtejis, fazzijs pastmeisterene, ta warreja buht leela andele, kur warreja par trihs dahldereem nemannidams allotees. Kas to tew buhtu pee azzim pasinnis, ka tu tahda leela andelmannene essi. Bet kas tad ta bij par andele? Woi arri to warretu dabbuht sinnahs?

Katrihne wehl ne bij labbi fahkusi isteikt, ka eenahze pastabrouzejs istabā, kas bij preileni weddis, un tam brihscham pahrnahzis ar tuk-scheem sirgeem, wehl bij apgehrbees ar farvu mun-deerinu ar dseltaineem kainsohleem un ar farkanu westi. Winnam bij allus fruhje rohkā, un winsch apsehdahs galda-gallā istabas-kakta. Masu brihdi klausijees sahke smeedams teikt tà:
 „Ta jaw gan irr ta simulta appihnu wihtu pahrdeweja, kain Gribntables preilene aismaksajus par weenu paschu wihti, so warr atrast katra schohgo mallā, trihs appalus baltus dahldeus!“

„Kà, ka tu fakki, prassija pastmeisterene, trihs baltus appalus dahldeus par weenu appihnu wihti? Kas irr to dsirdejis sawā muhschā? Tas gan wehl newa notizzis kamehr pa-faule rinkī greeschahs?

„Vateesi, ta meitene proht kupschottees ar appihneem! teize pastapuisis, fruhsi pee muttes zeldams. Bet lai Deews pafarga par til dahr-

geem appihneem. Kur fab nabbags, ka es, warretu dabbuht nodsertees allus = malku! — Bet — ta fozzija ohtru reisi farwu fruhstí pazehlis dserdams pillá musté, — lai Deewüs usturr gudru appihnu wihtes pahrdeweju!“

„Tahs irr skaidri brihnuma leetas, teize pastmeisterene. Tahs man it ihsti jamekle dabbuht sinnahrt. Nahz, mans behrns! Tu kas sinn ne buhstí peekussufi un gribbesi ehst? Tè apsehdees man blakkam us frehslu! Nedsi! schè tew glahsite salda wihsa un baltas maises weggite. Bet nu arri tew irr man wihs jaisteiz apkahrt un apkahrt (lihds gallu gallain) ka tas nahzahs ka preilene pirke no tewim appihnu wihti? Ko ar to dohmaja eefahkt? To isteiz man, es gribbu klausitees.

Katrihne eefahze teift: „Preilene bij pasau-
dejusi us zellu farwu zeppuri!“ Kà, ta ee-
kleedsahs pastmeisterene pillá faklå, zeppuri pa-
saudejusi? Kad tik papreelsch ne buhs saude-
jusi prahtu! Bet ka tas nahzahs? Wehl
jaw winnai bij te eekahpjoht rattös zeppure
galwå. Ta bij branga zeppure no saltas
sihda drahnas ar farkanu sihda drahnas oh-
beri. Ar gaischi farkanu banti ta bij pee-
seeta pee galwas. Kà tad nu wihsa to warreja
pasaudehy!“

To Katrihne pateift ne sinnaja, bet pastas
 puñis teize „to es warrschu pateift! tur es biju
 klah! Preilene irr gauschi neimeeriga un teizoh
 nerihschau zik ne zik aplams behrns. Ta norint
 ne warreja ne azzu-mirkli. Tad winna padseedaja,
 tad man bij japhusch preefsch winnas taurâ, tad
 paleezahs no farreates, gan us weenu gan us
 ohtru pussi wissu redseht gribbedama. Mahtei
 arween bij jafarga lai ne iskristu no ratteem. Tad
 aikal masu brihtinu flusst nosehdejſi brehze fa
 essoht gauschi karfts un atraifija to bantiti ar
 fo bij zeppure peseeta pakaklê. Vehz tam ne zik
 ilgi noskuäm pee tahs weetas fur schaura muhri-
 scha tilts, fur no augstas ruimbas uhdens gah-
 schahs aumallam. To eeraudsidama, ka uppess
 uhdens-strawni starp alminu falneem baltham
 puttehim lausijahs paruhkdamas, preilene ne sin-
 naja no preeka fo buhtu darrijſi. Man bij jaap-
 stahs us paschu tiltu, fur warr eeraudsibt pa-
 wissam labbi to uhdens lausischannu. Nu preilene
 pazehlahs rattos stahwu, abbas rohkas brihn-
 damees pazeldama us augschu „ka tas ruhz,
 ka tas eet puttös, eefauzahs; ta kà peens til
 balts! un ka uhdens schlähzahs, ta kà balti putte-
 kli gaisa ffreedams. Wissapfahrt saltas lappinas
 un falni villeht pill, it kà leefus buhtu lijis. Ne
 mas beigt ne warreja brihnitees. Us weenu reiſt

pazehlahs wehja-mahte un tē palikke bes zeppures. Gan wehl dohmaja to frihtoht nokehrt, bet tik ne eekritte patti uhdeni. Par laimi wehl to bij mahte sakehrusi. Es noschahwohs ar weenu lehzeenu no bukka raudsidams zeppuri nokehrt ar pahtagas kahtu. Bet kā ne tā ne. Jaw zeppure bij aigahjusi leelu gabbalu ar uhdens-witneem probjam, un kā welt wehlahs apfahrt un apfahrt par uppes wirsu. Ne bij ne zif ilgi un wairs to ne redseht ne redsejahn. Man bij tihri japaimeijahs; bet ir tad man bij scheh tahs simuklas zeppurites!“

„Bet kō tad mi teize mahte, paprassija pastmeisterene, kā bij nu zeppure probjam!“

„Mahte dands par to ne behdaja atbildeja pastabrouzejs. Bet gauschi bij nobijusees meitenes labbad, kas tik patti ne eekritte uppē zeppuri glahbt. raudsidama. Winna tribzeja pee wissas meesas un bij balta kā frihts. Bet nu eesahze meiteni mahziht ar gudreem wahrdeem. „Alr sawu neno-rimshanu tik tu ne buhtu dsihwibu paspehlejusi, ta teize. Tik tu ne buhtu uppē eekrittus, un kas tahs buhtu par behdahm tawai mahtei, kas tik gauschi tewi miht! Ja paliksi tahda ar ween neapdohmiga, aplama un nerihsha, tad pateesi kahdureisi eeskreefi laizigā woi muhschigā pasuschanā. Pa-teizi jelle lihds ar man Deewam, un apsohlees

labbotees.“ Par scheem mahtes-wahrdeem preilene palikke it noskummusi un ar assarabun raudadama fazzijs: „Ak mihta mahte juhs bijat manna glahbeja! Ka warru jums par to pateikt! Es apsohlohs Deerwam un jums labbotees.“

„Schee preilenes=wahrdi man bij lohti patiheskami gahrdi. Un es fakku ka ne buhs pasuddufchi, ka papreefsch gandrihs jau gribbeja dohmaht.“

„Lai Deewes dohd, atbildeja pastimeisterene; bet ka tad nu gahje wehl?“

„Nu notikkam, ta wehl teize pastabrauzejs, tas weetâ kur, paschi sinnat, eet zelsch par angstukalnu. Tas weetâ tappufchi, kur tekka eefahkahs, blakkam zellam prett kalna, isluhdsahs preilene no mahtes kahjahn eet, gribbedama labbprahrt dabbuht redseht smukkas dsillas jo dsillas leijas, un kruhmainus pakalnus, un angstus akminukalnus, kas tur bij papillam wissapkahrt, un orri wezzu pilli, jo tohs warroht no kalna tschukkura labbaki eerandsihtz ne ka farreetê sehdedams; un tad arri preilenei ne patikke tik pamasi braukt, ka bij jabrauz prett tahda angsta kalna. Mahte to nowehleja un patti palikke farreetê sehschoht. Es no tahlenes eeraudsiju gan, ka preilene, tahda jaw nu buhdama ka dsihws sudrabs, tezzinus ween pastezzeja scho inciteni eeraudsijusi, kas patlabban kalna, ne tahli no takla, lassija sahles. Turpat

arri atpirke zeppuri ar appihnu-wihti, fo schritte
essam gauschi dahrga um lihdska bijam falnā tappu-
schi, ir preilene jan bij klahrt ar to smukku weeglu
falmuzeppuriti galwā, kas winnai stahweja, taisni
fakloht, dauds jo smukki, ne ka ta pasimaggag
sihda zeppure, fo bij saudejſi.“

„To zeppuri to man bij atpirkuſi,“ fazzi ja Ra-
tribne, un tad isteize wehl kā bij gahjis ar to ap-
pihnu-wihti, kā jaw to dsirdejschi.

Bet pastmeisterene wehl präſtija: „kā tad bij
zeeniga mahte ar meeru ar to appihnu-wihtes-pirk-
ſchanu? To wehl tu isteizi Anſi! tu tur biji
klahrt lihds gallam.“

„I nu, to warr gan ſaprast, atbildeja Anſi,
ka ta winnai ne mas ne patikke. Winnapalikke it
pikta. Ta zeppure, ta teize, ta gan par weenu
dahldari it ne buhtu par dahrgi noſirkta, bet ta
appihnu-wihte, par fo tu dewuſi trihs appatius
dahlderus, ta ne buhtu ne par trihs eidukkeem
lehta.“

„Ka? mahte! eefauzahs preilene, woi tad juhs
par to plehderi, kas irr us juhsu zeppuri, ne effat
dewuſchiwehl dauds wairak?“ Bet zeeniga mahte
atbildeja: „Woi tad ne warri redſeht? woi newa
tew azzis? Woi tad tu to ne redſi, ka ta irr augus
wihte?“

Preilene wehl ne padewahs, wehl teepahs. Bet
kad nu wehl pehz fahda brihscha appihnu-wihte,
karstā faulē brauzoh, sawihte ar wissahm lap-
pahm un pumpureem, un kad nu mahte to win-
nai rahdidama prassija, woi wehl ne warroht pasicht
ka ta effohti schohgmallā augusi wihte, tad preilene
palikke farkana lihds ausu galleem, tà kà manna
weste.“

„Bet fo tad nu wehl fazzija zeeniga mahte? tà
prassija pastmeisterene. To gribbetu labbprahf sin-
naht. Woi winna ne norahje to aplamu meiteni?“

Zeeniga mahte, tà Anfis wehl pateize, preile-
nitei, sawai meitai, wehl eedewe daudslabbas mah-
zibas, to pahrrahjusi. Tee bij gudri un derrigi
wahrdi, kaut til warretu wissus pateift. Winna
teize tà, us to wihti rahdidama, redsi mans behrns,
tà warr ozzis zilweku peekrahpt! Tu dohmaji
sawai zeppurei it brangu puschkku novirkusi, fo
warresi gaddos puschkosees, un wairak ne effi no-
virkusi ka nabbaga appihau-wihti, kas buhs rihtā
fakaltusi. Tà zilweks allojahs ne retti. Ja, ihsti
reizoh, gandrihs tà eet wisseem, ka par dahrgi
malfa. Dasch finuks meitehns jaw irr par mihk-
steem, glumineem wahrdeem, par wiltigahm usteik-
schanaahn un sohliischanaahn, par fahdu ihsu nepa-
stahwigu preeku — dasch jaw irr saudejis par tah-
deem neefleem, sawu gohdu, sawu sirds-meeru un

wissu schis dsihwibas laimi. Redsedama ka tu tahda neisteizami neapdohmiga, man irr gauschi bail tewis labbad. Ne zik fenn wehl newa, ka tu buhtu, tur us tiltu, paspehlejst̄ sawu dsihwibu ar sawu neapdohmigu trakkumu; un knappi ka nahwei isbehgusi un tik dahrgas soblischanas man dewusi, jaw tu atkal padarriji tahdu neapdohmigu darbu. Luhdsama jelle dsennees no wissa spehka un warra, atstaht schahdu nebehdneekaprachtu, un usnemm gudru, apdohmigu prachtu tas weetā, jo zittadi dauds behdas un firdehstuß no tewim redseschu!“

Pastmeisterene, kas bij lihds schim dauds sinehjusi un paliske it rahma un klusfa, un tà kà eeksch dohmahm. Pateesi, tà winna fazzijs, Grinfeldeß Zeeniga irr it labba gudra un prachtiga mahte. Bet ko gan meita fazzijs tahdus wahrdus dsirdejusi, kas buhtu satram zilwekam it zeeti jaglabba sawâ firdi?“

„Preilene paliske, tà fazzijs Amsis, it gurdena un par wissu zeltu ne runnaja ne weenu wahrdinu wairs. Ne ta wair patti dseedaja ne arri gribbeja taurâ pûhscham. Tai bij arween assaras azzis. Bet it beidsoht wehl ka ne bijam cebraukuschi par wahrteem, peeluhdse gauschi mahti, lai peedohdoh, un apsöhlijahs klauscht mahtes mahzibahm.“

„To mehs arri gribbam darriht, atbilbeja pastmeisterene; jo tahdas mahzibas noteek wisseem, bet preeksch zitteem to noteek jaunekleem. Woi tu arri apsohlees ta darriht, Katrihne?“ Katrihne to apsohlija. Nu panehme pastmeisterene to seltsnaudas gabbalu, un atnessu si tohstschetru s dahlde ru gabbalus par to, ta teize us Katrihni ta: to grahmatinu man gribbetohs gan arri labbprahf lassift ja tu to man nowehletu.“ Katrihne eedewe to grahmatu. Pastmeisterene palassifsi atteize ta: „Ta grahmata newa nahkus no tawas finukas galwinas, ir newa rakstita no tawas rohkas.“ Katrihne apsliprinaja, ka effohti gan patti rakstissi, un ka tehw s wairak ne ka zittu wahrdi pa labbinajis, un ka tad atkal patti ar faru rohku ween effoht ohtrureisi jo skaidri vahrrakstissi.

„Nu fazzi ja pastmeisterenne, to redsesum tulicht, woitee buhs tawas paschas rohkes raksti.“ Winma nu eetinnusi tohs trihs dahlderus, schohs eelikke grahmatu un tad fcho saleekus ka peenahkahs, schi isteize Katrihnei, ka buhs wirsraakstu parakstih. Katrihne rakstija, un pastmeisterene bibrnijahs. „Meitene, ta schi fazzi ja, to ne buhtu dohmajusi. Tu gauschi smukki prohti rakstih; man ta it ne mas ne westohs. Tehws irr tewi labbi mahzijis. Nu ta aissegeleja Grahmatu un nolikkusi yee zittahm ta wehl fazzi ja: Schi paschu nakti ta

aisees ar pastli projahm. — Bet tu ne effi labbi
mahzita ween, bet tu arri effi it gohdiga un taisna
meitene. Paleezi tahda arween, un pateesi tew
labbi ween flahfees.“

Dewita nodalla.

Dakteris.

Nu prassija Katrihne pastmeistereni, kur dsih-
wojohd dakteris. Wehstu-fahriga gaspascha tulicht
gribbeja finnaht, kas tur Katrihnei dorrams. Ka-
trihne pateize no mahtes slimmibas, un ka tehws
essoht winnas labbad eelsch behdahm, un dewini
behrni gauschi nosluminuschi. Winna arri pateize,
ka buhschoht doht dahlderu dakterim, un buhschoht
scho lubgt, lai nahktu mahti apmekleht.“

Pastmeisterene to dsirdejstik ne sahze rau-
daht: „Cas irr pareisi un it jauki, ka tu to dahl-
deru, ko dabbiisse par faru mihlu zeppuristi, gribbi
atdoht faru slimmu mahti glahbt. Nahzi man
lihds. Dakers narw tahli meklejams, tēpat blak-
fam dsihwo. Winna gaspascha irr manna it labba
braudsene. Patti tew gribbu aiswest. To teikusti
parehme apseggu un aisgahje ar Katrihni pee
daktera.

Tur aisgahjusi ne warreja zeest tulicht pateikt ka
bij notizzis ar salma=zeppuri un dahrgu appihnu-

wihti. Daktarim un winna gaspaschai bij jasmeijahs assaras slauzidameein no schahs winnas teilschanas. Bet nu wehl schi fahze usteift Katrihnites leelu behrna-mihlestibu, it no sirds par scho preezadamees, un tad pateize, ka bij no Katrihnnes dabbujsi dsirdeht, ka essoti mahte lohti flumma un rehws eeksch behdahm un behrnini gauschi noskumuschi un kahdi taifni laudis scho behrninu wezzaki, ta ka bij dakterenei pillas azzis affaru, undakteris, eeraudsidsams Katrihni stahwain ar sawu dahlberi rohkâ, to gribbedama luhgt ar paseimmigu prahstu, dakteris teize tâ: „Eebahsisawu naudu kabatâ, mans behrns! Tas man buhtu par grehku to no tevîm panemt. Nihtâ man tahda eeschana ne tahli no tawahm mahjahm, tad garram jahdams pee-eeschu un apraudsifchu taru flummu mahti, un ar Deewa paligu to isglaahbschu bes maffas.“

„Nu tas man it patihk, fazzi ja pastmeisterene, un es gribbu apteeki sahles aismakfaht, ko wajadschs preeksch flummars skohlmeisterenes. Jo parleeku man patihk, ka schee nabbadînni, lai tahdi buhdami un wehl turflaht eeksch leelas flummibas un truhkuma, bet tomebr tahdi taifni un deerwabihjigi, un ne gribb paturreht ohtra mantu, ko zits gandrihs buhtu teizis, ka essoti Deewa dohta, nedohmajohjt rohkâ tappusî.

Katrihne pateize ar leelu pateikschanan ir dakteram ir pastmeisterenei, un ar scho atkal aisgahje us schihs mahjahm, fur bij farwu kurwiti pamettus.

Bet kas tad tew irr tannî kohzite? prassija pastmeisterene. Katrihne wahku pazehlu si fazzijs: Juhs effat man tik dauds mihlestibu parahdijusi un es juhs luhsdu schohs pulku-kahpostus peenemt no labba prahtha. Mahte man tohs eedewusi pahrdoht; bet es sinnu ka winnai patiks, ka jums tohs buhschu pamettis par pateizibas masu parahdischanu.

„It labbi gan irr, ka tew tik pateiziga firbs, atteize gaßpascha, bet es tew labbprahrt aismakfaschu. Taweeem wezzakeem naudas-wehrdinsch jo noteek, ne ka man. Winna panehmusi kahpostus aismaksaja un fazzijs: Man ne tiht tew atlaist ar tukschu kohzi, pagaidi wehl brihtinu, un aisgahjusi atnesse puddeli labba salda wihna, kas flimmam derrigs, un pillu preefschautu baltas maisites. Wihna puddele preefsch mahtes, jo dakers teize, ka derroht winnai kahdu glahsui eedsehrt par deenu, un maijes weggeschus isdalli saweem brahleem un mahfahm, patti sewi neais-mirsdama. Nu eelikke wihnu un maist kurwi un aisraidiya Katrihni, kas ne warreja beigt pateikt rohkas butschodama, lai pasteigtohs us mahjahm.

Preeka pilna Katrihne pahrnahze mahjâs, atdewe mahtei dahlberi un pateize ka dakters buhschoht rihtâ buht, bet ka ne buhs jamaksa ne winnam nej arri par sahlehm; tad eedewe mahtei wihsna-puddeli, un isdballija behrneem maißi. Abbi, tà tehwes kâ mahte, gauschi preezajahs, un behrni ne sinnaja ko no preeka buhtu eesfahkusch. Bet Katrihne fazzijsa tà: Ta tab nu Deewes tulibt muuns parahdijs farwu patifchanu dehl muhsu taisnas darrischanas. Taisniba irr kâ tehwes irr muuns reisj reisahim teizis: „taisns un ustizzigs prahcts ir Deewam ir zilwefam patihkams.“ Ohtra rihtâ atnahjis dakters pateize ka ne essoht mahtes slimmiba us mirfchanu, bet ka lehti tahda buhtu warrejsi palikt, ja ne buhtu wehl patlabban ihstâ laikâ atnahjis. „Pehz kahda laika, tà fazzijsa wehl, ta sahles-masgaschana warroht buht it labba, bet papreekfch wehl waijagoht jo stipras sahles. Bet ar Deewa paligu dohmaju ka mahte zelfees par kahdu neddetu no gultas.“ Nu parakstija sahlu-fühini apsohlijahs pahru deenu starpâ atkal apmekleht, un, farwam sîrgam muggarâ kahpis, aissjahje probjam.

Jaw atnahze treschâs deenas wakkara. Bet schi reisâ bij atnahjis kahjahm. Kahrtu kahrtahm iswaizajes kâ bij gahjis ar slimmu, fazzijsa: Wiss eet pareist. Gandrihs ne mas wair ne buhs

sahlu waijadsigs, bet atdussefchanas un labs kummosis ehdeena, un schi parwissam.

„Ak, kur mehs to nemsum nopenhtahs 'skohlmeisters!“ Dakters iswilke aissegeletu pazzinu no asotes, un to eedewe Katrihnei.

Schi laffija wirsrakstu ta: Gohdigai Zumprawai Katrihnei Chrmannis ar dirwpazmit ap-paleem dahldereem. Brihnidaines nu schi atplehse sehgeli un atrabde, ir naudu tik dauds, ir pee tahs naudas wehl scho grahmatinnu:

,Mihla Katrihne!

Par tarwu taifnu prahtru gauschi esmu preeza-jusees, to pasihdama no teem trihs dahldereem, so man atraidiji atpakkat. Ir manneem wezza-keem abbeem bij leela patifschana pee schahda tawa prahta un darrischanas. Ta bij it laimiga allo-schana ar to appihnu-wihtu; no tahs es dabbuju scho taifnu mahzibu, ka warr atrast taifnibu wehl, palbees Deeram, ir jo masâ buhdinâ pee nab-baga lautineem. Taggadiht atraidu ne wairs ka pirmu reisi, bet it ar sinnu tohs paschus trihs dahlderus atpakkat, un peeleteku wehl derwinus dahlderus par tarwu taifnibu. Bet labbaka alihdsinaschana tew gaidama debbefis. Mehs dab-bujam finnaht, ka effoti tawa mihla mahte slümma. Tapehz irr peelikkusi manna mihla mahte

wehl derwinus dahlberus tawai mahtei par paligu un meeloschanu winnas slimmibā, un leek winnai wehleht, ka paliftu brihs wessela. Ir es to winnai nowehlu no wissas firds, Deewu lubgedama preefsch winnas. Lai Deews tew usturr. Es paleeku tawa labbprahliga draudsene

Indrikene Grintahl.

Katrihne un winnas tehw̄s un mahte no preeka ne sinnaja ko buhtu darrijschi par tahdu leelu naudu. Winni ne warreja saprast, ka preilene warreja buht dabbujis tik ahtri sinnahit no mahtes slimmibas, jo Katrihne no tahs ne bij preilenei ne wahrdū teikusti, ne arri rakstijis sawā grahmatā. Bet to bij dakteris darrijs. Tuliht, ka mahjās pahrgahjis winnur reist no mahtes, bij aīsrakstijis grahmatu Grintahles zeenigai mahte. Scho winsch bij dabbujis pasiht jaw fenn gaddōs Wihnes=pilsatā, un sinnaja ka tai bij gauschi schehligs prahts. Tapehz winsch aīsrakstija grahmatu pee zeenigas mahtes tulihit, ka bij dabbujis sinnahit, ka bij gahjis ar to appishnu-wichti, un bij luhgdamas luhdsis preefsch slimmas skohlmeistrenes, kas effoti gauschi labs zilwels, bet dsihwojohit ar sawu leelu pulku behrneem eelfch leelas knappibas, un nu tappusi slimma ne sinnajohit, ka un kur glahbtees. Bet to ne teize, gohdu prahdamas, un ne gribbedams lai sinnatu ka to bij

darrjis, bet tik ween teize, ka eshoht naudas-paz-zinsch atnahjis nezik senn ar pasti, un ka to tulicht panehmis un atnessis. Jo kad warr scho-deen glahbt kahdu zilweku no truhku-ma, jeb arri winnam kahdu preeku darriht, tad ne buhs gaidigt libds rih-tam. Un tad arri man ruhp gauschi schihs pulku behrnu mahtes slimmiba. Un schahdā jauskā wakkara laikā, wallu turredams, un wehl pazee-reht gribbedams, atnabzu teitan, nekur ne sin-nadams kur buhtu bijusti jo labba pastaigascha-na. — — Bet nu arri nomannu, ka zik ne zik esmu peekussis un ka slahpst dsert.“ Nu apsehdees us krehsla pee lohga, isluhdsahs lai winnam dohtu glahst peena.

Katrihne to atnessse tulicht, us skaidru baltu schkhwī glahst uslikkuſi. Dakteris dschris fazzija: „Peens irr ihsti labs; bet preefch mannis winsch irr par daudstrekns, un es iuhgtohs kahdu bischkti uhdens ko peeleteet flaht.“ Katrihne atnessse uhdens blaschki; uhdens täpatka arri blaschke bij jauskā un spohsch, un lohti skaidrs. Dakteris pasmeedamees passattijahs wissapfahrt istabā un fazzija: „Schè gan warr teikt, ka mahjo spoh-driba un skaidriba, tà ihsti man patihk.“

Peenu isdbehris peestahjahs pee grahmatu-skapja un pahrraudsijs grahmatas zittu paklat

zittas, schahs usteize gauschi. „Schè waijaga buht labbai skoblai, tà fazzijs; ka dñirschü gansdrihs turrehs behrnu=pahrklaufischanu?“ „Echo-deen par nedeltu“ atbildeja skohlmeisters. „Labbi atteize dakteris, man tahdai wehl buhs weenu reiss janahk slimmu apmekleht. Es tai paschā deenā atnahkschu un, ja irr wehlehts, gribbu arri klausitees behrnu = pahrklaufischanu.“ Skohlmeisters pateize, ka tas bubschoht winnam par leelu preeku un par leelu gohdu arridsan.

Dakteris nu arri apskattija flaveeri un luhdse skohlmeisteri paspehleht. Skohlmeisters apsehdahs un spehleja weenu jaunu musihki, kas to-brihd gauschi bij patihkama wiffos pilfatōs, un gauschi gruhti spehlejams, bet ko spehleja skohlmeisters, ka meisteram nahkahs, ar drohschu stipru rohku, un ka pasiht warreja, ka wihrs proht ka jaspohle. Dakteris wehl scho jauku musihku-gabbalu ne bij dñirdejis, un nu klausijahs abbas aufis pazehlis. „Tahdu spehlmanu-meisteru ne buhtu dohmajis atrast tannī weetā. Juhs it ko kohschi prohtat flaveeri waldiht, tà fazzijs, um tulicht arri prassija, woi arri mahkoht labbi dsee-dahrt. Es juhs buhtu luhdsis padseedahrt kahdu dseefminu.“ Sohlmeisters pamette Katrihnei ar azzim, un schi atnessse dseefmii grahmatu un to atdarrijsi schi fazzijs ar pirkstu parahdidama tà:

„Schi dseesmina man stahw weenumehr prahktā,
no ta laika ka dakter-a-kungs pateize, ka effoti
mahte jo labba, un jums atnesse to leelu zeenis-
gas mahtes schehlastibas-dahwanu. To tehwē,
padseedasim.“ Un nu schee fahze dseedahrt tà:

Me buhs sawu Deerwu flaweht?

Woi naw wissulabbais draugs?

Winnu teikt to ne buhs kaweht,

Tizziba tad augtin augs.

„It jauki, it smukki! fazzi ja dakteris, assaras
no azzim flauzidams. Juhs gauschi smukki un
skanni dseedajat, stohlmeistera-kungs, un Kä-
trihne juhsu meitina, dseed it ka weena lagstigalla.
Bet ta firðs-pateiziba ar ko dseedejat scho dseesmu,
ta welk wairak wehl ne kà jo jauka un skanna
balss. Kad firðs ne manna ko mutte dseed, tad
ir jo jauka dseesma tà kà pasust pasuhd. Bet
nu bij juhsu dseedafchana tahda pat jauka, kà arri
dseesminas wahrbi. Juhs ne esfat dseedadami
ausim ween jaukumu darrijfchi, bet aishchmu-
fchi wissu firði us Deerwu to pazilladami. —
Bet, fazzi ja dakteris, man wehl ir scho wakkaru
jaapmekle divi slimmi pilsatā, un jataisahs us
zettu, lai jo gribbedains pee jums labbprahrt
palikt.“ Wunsch pazehlees wehl apstahjahs pes
slimmas mahtes gultu, to meerinadams ar zer-
ribas-wahrdeem un apfohlidams par neddelu at-

nahkt, jo ahtraki ne waijagoht. Winna fazzijs
rohku tam pasneedama: Mihlais dakter-a-kungs,
juhs esseet dauds labba darrijschi mums nabbaga
laudim. Kà es jums warru pateikt par to. Tà
runnajoht karstas assaras birre no waiga; teh-
wam un Katrihnei arri tahs bij jaflauka.

„Zeenigai mahtei parakstischu pateizibas grah-
matu, fazzijs tehws, un Katrihne rakstiks prei-
lenei grahmatu. Bet jums, mihlais kungs, lai
rahda schihs assaras jo skaidri ne kà wahrdi, kà
irr jums muhsu sirdis pateizigas.“ Dakteram
pahrnehme wissu sirdi redsedamas scho lautinu
pateizibu, kas wehl ne masto ne finnaja, kà winsch
bij winnu labbad parakstiks zeenigai mahtei.
Paleczeet nu wissi wesseli mihli lautini, tà fazzijs
aissgahje ahtri par durwim ahrâ ne gribbedams
rahdiht, kà azzis pillas assaru.

Tehws, Katrihne un wissi behrni daktaru pa-
waddijschi eenahze atkal istabâ, un mahte sawas
rohkas salikkusi un azzis us debbesi nozehlusi skai-
tija: „Tu mihlais Deewin! besgalliga tawa mih-
lestiba. Tu par mums eßi apschehlojes, no truh-
kuma muhs isglahbis. Tu kà lihdsejis tà wehl
lihdsi ne apstahjis, un tà darrisi bes mitteschanas,
un ar schahdu palaušchanu apmeerinasimees wissas
behdâs. Stiprini tu pats schahdu tizzibu muhsu
sirdis, un ar scho baudisum, lai wehl schinni

behdu-skohlā misdami, bet jaw winnas muhschi-
bas fwehtibas-laimibu, un ne kād ne beigsim tewi
geikt un flaweht.“ Kād tā bij mahte noskaitijsi,
tehws un wissi behrni noteize preezigi „Amen.“

Desmita nodalla.

Weesi kō ne gaidiht ne gaidija.

Mahte nu kappusi weffela un ar preeku un
patiffchanu nu warreja atkal kohpt farvu mahju
buhschanu, un andsmaht, un mahziht farwus
behrnus, kas bij winnai pahr wisseem tas pa-
tihkams darbs. Skohlmeisters dsihwoja kā dsih-
wojis neapnizzis un neapstahdams farvā skohlā
un zittu ne neeka ne mekleja, ne zitta kadeht dsih-
woja, kā preefsch faweeem behrneem ween, un
tā nosauze ne farwus meefigus behrnuus ween,
bet arriwissus skohlaß-behrnus. Za aīsgahje seema-
bes behdahn un ruhpehm.

Un pawassars bij atnahzis ne mannoht. Koh-
zini dahrsā bij azzu preekam seedu pill un pilli,
kā nosnigguschi; behrni pluhze puikkites lusteda-
mees plawās, un gar schohgu-mallahm, un pahr-
nesse wezzakeem par preeku mahjās. Putninu
jauka dseedaschana winnus peezechle katra rihtā,
un schee putnini liddinaja neaiskahrti ne no weena-
us fohekem un kruhmds. Bet preefsch wissahm

putnīnu dseefinimachm bij maseem behrneem pa-
tihkama dsegguses kükoschana.

Kahdā jaufā pawassara deeninā fashdeja
tehwes un mahte, un wissi bewini behrnini puss-
deenā pee galda, un mahte turreja wiss masaku
behrnīnu klehypi. Peena blohda, galda wibbū
stahwedama, bij ahtri istukschota. Katrihne
nu gahje atnest tahdu paschu leelu blohdu ar
kartuppeteem un behrni preezigi nehme schohs
puzzehrt. Tē paklabbina ja kas pee durwim, —
un jauns un smuks un dahrgi apgehrbts mei-
tens eenahze istabā.

„Ak, mihta preilenite,“ eesauzahs Katrihne
tai pretti eedama, kur juhs iszehlatees? Wissi
nu pazehlahs gohdu dohdami. Katrihne un
winnas wezzaki nu gribbeja pateizibas doht par
to naudu, kō bij atraidijsi. Bet preilene atfaz-
zija: „Es juhs luhdsu no tahs ne mas ne run-
naht, un lai juhs tulicht apsehschatees pee galda.
Ja ta ne barrat, tad man tulicht jaet prohjam.
Bet ja juhs man gribbat nowehleht, tad apseh-
deschohs ar jums pee galda un ehdischu ar jums.
Jo kartuppelus ehmu labbprahrt, un it labb-
prahrt.“

Katrihne frehslu atnessusi, arri atnessz smukku
baltu schklihwi, pametleja diervi it smukkus un
gahrdus Kartuppelus un schohs nolaupijusi us-

likke us schlihwi. Un preilene ehde it ar patik-schanu. Winnai bij gauschi preeziga, un gohdiga, un bes kahdas lepnibas. Leels preeks winnai bij redsoht schohs wissus wesselus spulga-zzu-behrniaus ar farkaneem waigeem un sproh-gainahm galwinahm, gan ar d'seltaneem gan ar melleem matteem. Winnai bij leels preeks redseht, ka winni wissi gahrdi ehde gar galdu sehededami. Us winneem passattidamees fazzija: kahdi smukki behrnini, ka weenas baltes-maises weggisch, ka jaunas ahbeles ahbolisch, ka jaukas dahrsa pukkites, zits gan par zittu jo leels, bet neween par ohtru narw jo smuks un jo mihi patihkams, bet wissi weenadi. Un ka winni wissi skaidri un balti turreti, ka it wissa firds pasmeijahs. Warr redseht, ka Deewes winnu maises-kummasinu irr apfwehtijs, lai arri winsch buhtu ne tik dahrgs, ka baggatu lauschu eheens."

„Paldeewes Deewam, atfazzija mahte, winni gan irr pahrikkuschi un no Deewa wesseli ir ar to maises kummasi, bet gan gruhti nahk ir to winneem pagahdaht, un winnus gohdigi apgehrbt un skaidri turreht. Ik deenas paleek jo leeli un lihds ar winnrem aug ruhpinsch arridsan. „Lai paleek, mahte, pasmeijahs Katrihne, ja wiiani paliktu jo deenâs jo masi, tad ne tik juuns

ne buhtu preeka no wiineem, un wehl jo leels ruhpinsch. Dohdatees meerā, gan Deewā gahdahs ka gahdajis lihds schim.“

Kà bij preilene kartuppelus apehdusi tad fazzija: „Nu gribbu jums musihki taisiht.“ Winna apsehdahs pee flaweera un paspehleja it jauki. Nedsedama ka bij skohlimeisters paehdis, to luhdse paspehleht kahdu danzi, un panehmusi masu behrnu no mahtes klehpja to paaufledama ar to padanzaja par istabu. Masais pasinehjahs, un wissi behrni fabze smetees pillā galwā. Wissi bij it preezigi.

Bet mahte ar wissu preeku ne aismirse ka apehduscheem Deewam japateiz. Un wezzaki un behrni rohkas ḡalikkuschi, pee galda stahwedami, un preilene lihds ar winneem noskaitija pahtarus. „Nu arri nobseedasim kahdu jauku dseefminu, tà fazzija preilene, jo ta ir arri tàpat kà pahtari. Mihlais Skohlimeistera-kungs paspehlejat to smukku dseesmu: „Wissas labbas dahwanas, tahs nahk no augfchenes no Deewa, no Deewa jaukahm debbesim.“ Patti tulicht nehmē bseedah ar faru smukku jauku balfiti. Un tee zitti pa kahrtam palihdseja.

Pateeši tas bij it jauki flausites, Kad dseefma bij pabeigta mahte eenesse masu behrnu, kas gribbeja gulleht, kambari un eelikke gultā. Tà

Pà winna bij isgahjusi eenahze par ohtrahm durwim weena it smukfa un pagarra zeeniga mahte, kas bij isgehrbusees pebz augstas fahrtas ar dahr-gahm drahnahm. Pee paschahm durwim schi apstahjahs, un passattijahs wissapfahrt istabâ. Ta gaischa un spohdra istabina winnai, kas lik-fahs, it patiske; bet jo passattijahs ar patik-schanu us teem wesseligeem sinukkeem behrni-neem, kas tik skaidri bij apgehrbti.

Preilene fluffinam pateize Katrihnei, kas stahweja blakkam: „Ta irr manna mahte.“ gohdaprattiga Katrihne tulicht aisgahje pretti rohku nobutschoht. Bet Grintables zeeniga mahte eesauzahs rohkas fakerdama: „Als Deewö! ko eerauga mannas azzis! Man bij jaunäss deenäss it labba draudsene, ta bij skaidri tahda patte no azzim kas tu. Us pirnu redsefchanu dohmaju wianu paschu eeraudsijusi. Tahda pat skista un jauka, tåpat isgehrbusees winna stahweja pee männis-nu jaw irr labbi fenn, kas bij paglahbusi mannu dñihwibu, manni, kas biju eekrittusi aßkâ, israudama ahrâ. Es tad biju pamirrusi un tahdu scho mannu Lihsti eeraudsiju man blakkam stah-wam, kas atdarrija sawas azzis no jauna at-dñihwojusees, kohdu tè taggadiht eeraugu tewi. Nekad winnu ne warru aismirst, un wehl winnu redsu arween. „Zeeniga mahte wissapfahrt par

istabu passattijusees waizaja Katrihni: „Woi newa tawa mahte scheitan? Al teiz, luhdsama teiz, woi irr wehl winna pee dsihwibas, woi irr wessela?“

Wehl ne bij Katrihne atbildejusi un eenahze jaw mahte atkal par durvum. Zeeniga manie passattijahs kahdu brihdi us to, un tad eefauzahs preeziga: „Lihsite! — Ja pateesi tu essi ta patti manna Lihsite! — Kahds neisteizams preeks manna sirdi tewis eraudsicht pehz tik ilga laika!“ Skohlineisterene passattijahs ar plot-tahm azzim un brihnidamees fazzija: „Ne warru tulicht attapt, ka juhs buhtu kahdu reisi redsejsti!“

„Ra? mihla, atteize zeeniga mahte, woi tad wairs ne pasihsti fawu Lenore preileni? Woi ne atzerrees wairs, ka jaunkds jaunds gabbds kohpā dsihwojam preeka deenās? ka ildeenas atnahkusi pills, ka kohpā pilles-dahrssā, addijam, un schuwam, un dseedajam un schuhpojamees un pukkes laistijam? Woi to wairs ne atzerrees, ka man iswilkusī puss mirruschu no alkas?“

„Al! tu Deewin, eefauzahs pillā galrvā skohlineisterene, ne patti ne sinnadama no leela preeka, ko buhtu teikuñ, ko darrijsi. Al! kahda leela laime, juhs wehl dabbuht redseht! Zik simtu reisi dohmaju fawā prahktā kur gan juhs

warretu buht? Bet ne kād ne warreju dabbuht
sinnah̄t kur juhs palikkuschi.“

„Tāpat ir man gahjīs, sazzijsa zeeniga mahte.
Zik reisu reisahm newa manna firds eekahrojusees,
jelle dabbuht sinnah̄t kur irr manna mihla Lihsite,
manna dsihwibas: glahbeja, manna draudsene;
kaut jelle warretu pee man buht; kaut ja ne wai-
rak jelle wehl weenu reisi to warretu dabbuht
redseht! Tee bij wissadi behdigi notikkumi, kas
to padarrija, ka zitta zittu tik ilgi ne atradda-
mees. Bet paldeew̄s Deeram, ka nu dabbu-
jamees! Nah̄z nu, mihla Lihsite, pee mannas
firds.“ To sazzijsi, apkampe Lihsite ar abbahm
rohkahm un to peespeesdama pee firds un karsti
nobutschodama apslappinaja winnas waigu ar
preeka-affarahm.

„Ak! woi tu wehl sinni, ka mehs ar beh-
dahm atschlēhramees, kād man bij jabrauz us
Wihnes-pilfatu ar saweem wezzakeem! Nu pal-
deew̄s mihlain Deeram, kas irr muhs atkal
saweddis it nesinnoht. Jaw tawā pajumtā buh-
dama un tawā istabā stahwedama wehl ne doh-
maht ne dohmaju, ka tewi tē atraddischu, tu
manna mihla Lihsite!“

Ir s̄kohlmeisterene raudaja no preeka, un
präfijja: „Bet, ka kād juhs tē tappufchi mihla

zeeniga, ne patti ne sinnu kà juhs gohdaht, woi wehl par preileni, woi par zeenigu mahti?“

„Ja tà, atbildeja Grintahles zeeniga mahte, ne to wehl tu ne sinni! Nedsi! Schi irr manna meitene!“

„Tad juhs gan buhseet Grintahles zeeniga mahte, atbildeja skohlineisterene. Un ja tà irr, tad wehl jo leels mans preeks! Al Kungs un Deews, kà tu darri brihnisch Elgi!“

„Pateesi, tà fazzija zeeniga mahte, pats Deews irr ta weddis. Winsch, redsedams tawas meitas Katrihnes, un juhsu wissu taisnibu; un pee tahs atraddis patikschani, irr apdohmajis sawâ prahjà juhs apswehtihz par to. To ne mas ne sinnadama wehl kà tu, mihla Lihsite, essoti Katrihnes mahte, jaw manna sirds nessahs us tevi. Es wissur iswaizajohs, pehz terim, pehz tawa wihra, pehz taweem behrnineem, un dabbuju ko ween dabbudama labbu ween dsirdeht. Taggadiht dohmaju braukt ar sawu meitu no pilsata us farvu muischu, kur gribbu par paressaru pa-likt. No falna braukdami leijâ eeraudsifam scho sahtu un tulicht man eegribbejahs juhs wif-sus dabbuht pasiht, kas tahdi labbi un taisni laudis. Indrikenei nekad ne peeteek tezzecht, un tapehz schi aistezzija tezzinus pahr teefham papreelsch. Es brauzu pamäsam no pakkas.

Zaw stahweju labbu brihdi preefsch namina-
durwim klausidamees ar preeku kà dseedajat, un
pastahweju tihfbi lihds dseesmina bij pabeigta.
Un tà manni atwedde vats Deews nesinnoht
pee tevum manna mihla draudsene! it brih-
nischfigi. Bet nu eesum, mihla Libsite, us dahrsu,
mums wehl irr dauds kas lohpâ jarunna.“

Winna nu pagreesahs us fkoohlmeisteru un faz-
zija: „Ne neimneet par kaunu, fkoohlmeistera-
kungs, ka juhs knappi eeraudsijust, jums at-
nemmu juhsu gaspaschu us kahdu ihsu brihtianu.
Lai nu man irr jarunna papreefsch ar winnu,
bet ir juhs es turru, mihlais fkoohlmeisters, it
labbâ gohdâ, tà kà jums nahkahs. Es sinnu
ka effat fawai seewinai it labs wihrs, un fa-
weem behrneem mihligs tehws, un it labs un
derrigs fkoohlmeisters. Jo tapehz wehl dabbu-
schu runnaht arri wehl ar jums. Indrikene,
manna meitene, ismekle par karrecti zukkuru weg-
gus, un kas wehl tur rastohs behrneem derrigs,
un isdalli to winneem, un appreezajees ar win-
neem, lihds eenahfschu atpakkat istabâ.“

Veenpadesmita nodalla.

Grintahles zeeniga mahte staigaja dahrſā ar ſkohlmeiſtereni ſawu wezzu draudſenī. Winnas apſehdas paahbelē us benki. Schi bij ſe-
du-pilla, un jaufa Deewa debbes paſpihdeja ſtarp ſeedeem.

Papreeſch iſteize zeeniga mahte, ka bij win-
nai gahjis ſad bij mahte nomirruſi; ka bij ja-
peeredſ gruhtas deenas pee ſihkſtes tehwamah-
ſes dſihwodamai; ka ſchi ne bij winnai noweh-
lejſi Lihſitei parakſtiht grahmattu, negribbedama
naudu tehreht par paſteſnaudu, papihri un laſku;
ka ſad jo pehz bij apprezzejufi Grintahles zee-
nigu fungu, kaſ effoht gauschi labs un mihligs,
un ka bij ar ſcho ſadſihwojuſi ilguſ gaddus
karra dehl Pragas-pilſatā, un tik bij atnahkuſi
pehz nobeigta karra ar ſawu wihrū Grin-
tahles muischā, un tur buhdama kaut jo klaus-
ſinadamees, bet ne bij dabbujſi ſimnaht kur Lihſite
dſiwojoh.

Nu arri pafeize Lihſe, ka bij winnai gahjis
no ta laika ka bij atſtabjuſi no Lenores preilenes;
ka bij aigahjuſi, ſad bij tehwes nomirris, pee
dſeedataja, tehwā brahla; ka tur buhdama bij
dabbujſi paſihtes ar Ehrmanni ſkohlmeiſteru,
bij tad winnu apprezzejſi un ar winnu ſadſih-
wojuſi it meerigi un laimigi ſawā laulibā; ka pir-
mōs gaddōs gan labbi pahtikkuschi ar ſawu
knappu lohni; ka ſchinni paſchā paahbelē, kur

tam brihscham sehdeja ar zeenigu mahti, bij daudf-
reis Deewu seikusi par sawu laimi un labbu fa-
dsihwoschanu; un ka tad tik bij sahkus manniht
knappibu, kad behrninu pulks bij gaddos wairo-
jees un nu beidsaini bij tappusit leelâ truhkumâ.
deht sawas gruhtas flimmibas.

Bet falki man no Deewa pusses, mihla Lib-
site, tà prassija Grintahles zeeniga, ka tu war-
reji pahrtikt ar tahdu knappu lohni ar saweem
dewineem behrnineem, un ne pahrtikt ween, bet
ka redsu arri wissu sawu buhfschanu tik labbi us-
kohpt, un zauri tikt tik ilgus gaddus ar gohdu?

„Man gandrihs nahk paschai brihnum, at-
bildeja Libsite. Bet man dohmaht ta warr buht
gan Deewa svehtiba, kas mums nahkus pa-
ligâ! Bet sinnams, gan arri paschi darrijam
zik ween sinnadami un warredami. Un tà dar-
ridami tà gabje mums, kà mehds fazziht mans
mihlschwihrimsch: kas pataujahs Deewam,
un darra kas nahkahs, zik spehdams,
un it noteefas, tam nefad ne truhks.“

„Gan labbprah gribbu tizzeht, fazzija zee-
niga mahte, ka effi kohpusi sawu mahju-buh-
fschanu ar gudru sinnu, un darridama zik ween
spehdama, lai eetu wiss pareisi. Bet man tikt
labbprah sinnah, kà tu darriji. Isteiz man
luhdsama it no galla.“

Skohlmeisterene nu isteize tà: „Mehs bi-
jam abbi, tà es, kà arri mans wihrs, jaunâs

deenâs, wehl fewi dsihwodami, gauschi us ee-
krabfschanu. Mans wihrs, pilfatâ stahwedams
par skohlineistera-palihgu, kâ ween warredams
attapt, wehl mahzija behrnus par mallu mal-
lahm un eepelnijahs labbu wehrdinu-naudas no
ta, un dsehreijis un kahrfschuspfehlejais ne buh-
dams ir aistaupija ko bij eepelnijees. Jaw
wunsch nowehroja wehl jauns zilweks buhdams,
kas kahdu brihdi buhs waijadfigs, kad usnemis
pats faru buhfchanu, un kas winnam irr no lab-
bahm leetahm, to jaw tad wunsch bij noraudsijis.
Ka gan nu warretu dohmaht nöpirlt grahmataš,
woi bilden un klaweeri. Zahds prahs man bij
arriðsan. Es ne raudsiju nekahdas neeka-lup-
pattas schahdas tahdas sihschu woi bohmelu dräh-
nas, bet es labbač raudsiju gultu-drahnas, un
audeklu un linnus, un tahdas leetas kraht, kas
noteek katrâ brihdi, un kas irr man nu lohti
derrigas. Un tad arri knappi un ar apdohmu
dsihwodami pirmôs gaddôs warrejam aistaupiht,
ir no tahs pafchas masas lohnes, kahdu noh-
tes-naudu, un to zeeti glabbajam. Dasch nau-
das-wehrdinsch, ko tad bijam aistaupijschi, pebz
muins nahze par leelu paligu truhkumâ jeb-
kahdâ."

Zeeniga mahte fazzijsa: „Tas bij gan gudri
darrihts! Bet ir tad wehl ne warru faprast, kâ
tu warreji tilk tahli tilkt ar tahdu masunu. Gan
efmu dsirdejſi ka ta teiz: kas gribb buht labbi

pahrtizzis, tam jarauga sawu nöpelnu wairoht,
un sawu tehreschanu paknappinaht. Nu fakki
man papreefsch, ka tu raudsiji wairoht sawu
nöpelnu?“

Skohlmeisterene atfazzija tà: Ir mehs gan
tà darrijam, raudsijam wairoht sawu nöpelnu
ar gohdu. To sinnains, ko dabbujam par lobni,
naudu, labbibu un malku, to bij gan japatehr,
no ta nekas ne atlikke. Bet tas semmes-gabbals,
kas bij mums eerahdihts, tas bij gauschi ne-
kohpts un pagahjis, un no ta, labbi kohptu,
dauds ko warreja eepelnitees. To mans wihrs
redsedams ir tulicht eefahze darriht. Muhfu ee-
rahdihts plawas-gabbals bij gauschi faufs un
karstà fausâ wassarâ tur isdegge sahle, un ne
kas ne paauge; un tas semmes-gabbals paschâ
namma-preefschâ tas atkal bij skaidrs purws.
Tur winnâ pakalninâ mans wihrs atradde awo-
tu, kam ne bij labs zelsch patezzeht, un kas, ait-
turrehts muhfu semmes-gabbala naimma-pree-
fschâ, scho padarrija tihri par striggohni. Winsch
to atrakdams to palaide us muhfu plawas-gab-
balu un kohku-dahrzu, fur nu aug, kà redsat, it
smukka sahlite un ahbelites spirgst. Skohl-
meisters, kas bij preefsch mums bijis tannî
weetâ warreja knappi mittinaht weenu paschu
wahju gohwi, un mehs paldeews mittinajam diwi
labbas gohwes, kas muhs usturr ar peenu un
ar sweestu. Newesseligu twaiku pilns purwis,

Kas bij preefsch namma durwim, nu irr paliz-
 zis faufs un aug tur labbi augli kohki. Kah-
 postu-dahrss mums lohti noteek, bet dauds tur
 aug wairak ne ka mums waijadfigs. Schè sahtâ
 pee laudim gan to atliflumu pahrdoht ne war-
 ram. Bet mans wihrs israudsija, kahdas jo
 dahrgas sehklas tur warretu stahdiht. Tur aug
 brangi pukku-kahposti, un pilfata tohs labbprahrt
 pehrk, un labbi makfa. Bet par wissam mums
 eeness wairak kohku augli. Jaw nu irr preez-
 patsmits gaddi, ka schohs mans wihrs irr stah-
 dijis un pohtejis. Tahdai huhfchanai, kur irr
 pulks behrnu, kohku-augli it lohti leels labbums.
 Bet imums schis labbums isdewahs ne no ehfcha-
 nas ween, bet arri no pahrdoht hanas. No
 tahs weenas vaschas ahbeles, kur mehs tagga-
 diht apsehduschees, un kam aug gauschi fmulki
 abboli, jaw daschu gaddu mums irr pahrnah-
 fuschi lihds definits dahlderu mahjâs. Ir no
 jaunahm ahbelitehm, ko tur redsat ahbelu-
 skobla augam, jaw dasch labs naudas-wehr-
 dinsch mums irr eenahzis. Ir no bittitehm,
 kam schè rohnahs labba pahrtikschana, par med-
 du un wasku nahku ne masa nauda. Mans
 wihrs eeraudsija, katihk appihneem augt gar schohs
 ga-mallahm, un raudsija, tur us falnini, schohs
 stahdiht, un no ta falnina, kur ange lihds schim
 ne wairak ka chrfchki, nu eenahk nauda par
 appihneem. Un ta' par scho dahrssu puhleda-

mees, muns jaw atlehzahs bauds labbums no winna. Bet bes ta mans wihrs no darba ne baidahs, kur ween pelnu redsedams. Ik nedde-
käs eet diwi reises juhdsu semmes us muischu
fungu behrmis mahziht dseedahrt un klaweeru
spehleht, un tur dabbu pilnigu maksu. Winsch
arri raksta musihku-nohtes, un winna raksts irr
tikpat labs kà buhtu speests ar akminu sihmehm;
un dseedatais winnam raida schohs leelahm
palkahm norakstiht, un tas arri winnam irr
labs nopolns. Kas irr labbi mahzihts, un
wihscho strahdaht, tam arri ne truhks kur fo
dabbuht nopolniht.“

„In es arri darru zik warredama wairoht
muhsu nopolau. Jaw dasch grassis eegahje
man rohkà no kahpostu-stahdeem, no wissadahm
sehklahm, un no pukkehlm, ko schinni meestà kahs-
neeki puschkajahs. Ka schè newa uppe tahli,
tad audsinaju sohses un no winnahm dabbuhnu
labbu naudu. Maseem behrneem tahs jaganna,
un gannidami wehl paadba sekkes. Tee dsel-
taini smukki sohslehni winneem patihk, un tapehz
schee labbprahf schohs ganna un farga, it ar
leelu preeku. Un kàd kahdureishi ir apnikkahs pabrih-
scham ganniht, tad eelustinaju winnus ar Mahrtinu
zeppeti. Agri un wehlu schuhju un addiju, un ir ar
wihru pazeeredama addihklijs bij arween rohkà.“

„Behrneem bij weenunehr jastrahda zik ne
zik leeli palikkufchi. Wehrpt, addiht, dahsu ra-

weht, puppas schkiht un sirninus lampiht un spalwas pluhkt, tee bij un irr winnu darbi, un tas irr katram jastrahda pehz farwa spehka. Tur laukā pee pakalna labbi isdohdahs augt wilku-buhkahn. Kalnis bij par leelu gabbalu farkans ween no winaahm. Laudis par mahjahm par tahm neka ne behdaja. Bet manneem behrneem tahs bij jafapluhz. Pilneem kohtscheem tahs pahrnessse mahjās. Es winnas pahrgreesu pu-schu, un behrneem bij graudi jaistrubbina, un pilfata daschu guldi par winnahm dabbujam. Un tà wissadi puhledamees un gahdadami wehl nöpelnijam obtr tik daudszik lohni dabbujam.“

Zeeniga mahte fazzijsa: „To tu essi it gudri un pareisi darrijsi. Bet wehl nu es gribbetu sin-naht, kā juhs taupidami paknappinajat faru lehreschanu.“

Skohlmeisterene atbildeja: „Bes waijadsibas ne isderwam ne weenu graffi. Nekahdus gahrdumus ne ehdam nedts tohs fahrojam. No zukkuru faldumeem manni behrni, ne arri mehs ne sin-nam ne neeka. Dahrgas gahrduma-sahles, kas no Wahzsemmes nahk, tahs mehs ne kad ne lik-kam pee ehdeena. Muhsu gahrduma-sahles zit-tas naw ka finnenes, kas aug muhsu plawā, un lohki un sihpoli, kas irr muhsu dahrsā. Ar teem ween pagahrdinajam faru ehdeenu; bet kas par wissam mums pagahrdinaja ehdeenu, tas bij darbs, jo labbu darbu-gabbalu padsihwoj-

schi, irr bijam labbi issfallkuschi, kad apsehda-
 mees pee galda. Mans wihrs nekad ne gahje
 frohgå; es nekad ne dsehru kappiju. Allus no-
 dsehramees it rettu reist. Par to mehs ehdam,
 parwissam karstā wassarā skahbu putru, kas bij
 jo wesseliga, un jo gahrba, ne ka frohdseneeka
 pastkahbs allus. Mans wihrs ne schnauze ta-
 baku. Winsch fazzijs tå: kad arri wairak ne
 patehreju schnaukdams ka mahrku par neddelu,
 jaw tas istaifa par gaddu wairak par pußoh-
 tru rubbulu. Pihpahrt arri winsch ne pihpaja.
 Kad arri ne wairak ka weenu wehrdinu pihpas-
 dams par deenu patehreju, tad man iſeet par
 gaddu wairak ne kà peezi rubbuli, kur wehl irr
 pihppe, kas tad jaþehrk un daschas zittas leetas,
 bes ka ne warr pahrtift kas pihpaj, tå winsch teize,
 un no scheem peezeem jaw rohnahs par desmits
 gaddeem peezeem desmits rubbulu, un tas jaw irr
 labs naudas gabbals. Mehs nekahdas dahrgas
 drahnas ne pirkam, ne arri schahdu tahdu neekla-
 leetu, ko neffa schihdini par mahjahn. Es pa-
 schubju ir sawas ir sawu meitenu drehbes, un
 ir wihram un dehlehneem padarriju daschu gab-
 balu ar sawahm rohkahm. Mehs arri taupijam
 sawas drahnas,zik ween warredami. Sweht-
 deenås kà no basnizas vahrnahkuschi, bij behr-
 neem tulicht janogehrbi swehtdeenas-drahnas, un
 bij smukki yapaglabba sawå weetå. Tå schihs
 peetiske ilgi labbas un smukkas. Un kad eerau-

dsiju pee tahm kahbu masu wainu, tad tulicht
 to palabbinaju. No mannahun un no wihra
 panessatahm brahnahim isbarriju behrneem dreh-
 bites, tapat ka biju darrijusi ar Katrihnes zep-
 purites. Tahs drehbites kas bij palikkuschas wez-
 zakeem behrneem masas, tahs bij jaunakeem ja-
 pawalka. Un ta jeb katra tappa pawalkata lihds
 heidsamam un ne weens luppats ne aissgahje poh-
 stā. Ir pee mahju-traukeem dauds ko aistaupl-
 jam. Kas ne bij waijadfigs, to ne pirkam, lai
 jo buhtu lehts bijis. Bet kas bij, to taupijam
 zik warredami, ar to prahrtigi un fahrtigi dsih-
 wodami. Kur kahdā buhschanā ne eet kahrtā, tur
 dauds kas maitajahs preeksch laika, un ne pee-
 teek. Trauki tohp sadausiti; arrami-rihki laukā
 pamesti isdeld, un faruhst, un puhst, ir tohp
 nosagti; behrni panemim kaut ko eeraudsijschi pā-
 spehleht, iswasa un pamett, un leels laiks aiseet
 pawelti ar mekleschanu. Pee mums ta ne bij.
 Katrai leetai bij eerahdita weeta, kur labbi war-
 reja stahweht, un scho tulicht warreja atrast kad
 bij waijadfiga. Mans wihrs paglabboja katru
 papihra gabbalinu, un es katru audekla lappa-
 tinu jeb deega parweddeenu. Wehl man japee-
 minn, ka arri dauds ko aistaupijam ar skaidribu
 kas neka patti ne makfadama issarga daschu lee-
 tu no maitaschanas. Dauds kas neskaidri tur-
 rehts ahtri buhtu pohstā gahjis, nu pectifke jo
 ilgi, un kas wehl isdewahs no spohdribas, tas bij

ſchis labbums, fa muhsu behrnini, spohdri un ſkai-
dri turreti, aistaupijahs arween wesseli un ſpirgts,
tahs ſlimmibas ween iszeetuschi, kas jaw wiſſeem
behrneem nahkahs. Dauds wehl fo warretu pa-
teift, bet jaw gan buhſchu par ilgi kawejusi zee-
nigu mahti.“

„It nemas ne, atbildeja zeeniga mahte. Wehl
man tiftu tew flaſſiht ilgi jo ilgi. Gahdiga
un gudra darrischana mahju-waldbas-buhſchanu
leetās tà derr ir augsteem ir ſemmeem, un ne warr
to uſteift deewsgan. Bet arri tad tew ne nahze
gauschi gruht tà darriht?“

„Sinnams, atbildeja ſkohlmeiſterene, fa gan
bij muhsu knappa pahrtifſchana mums pabrih-
ſcham it gruhta zeefchama, bet arri isdewahs
mums no tahs dauds kas bij lohti derrigs.
Mums bij weenadi ween jaſtrahda, un bes dar-
ba ne kad ne buhdami, muhs arri ne kad ne pahr-
nehme ſlinkums, kas tik dauds laudis pawedd
us launu. Paknappi buhdami ſawā pahrtif-
ſchana mums arri ne kad ne uſgahja leekas
eekahrofchanas, kas ſkubbina daschubrihd us ne-
darbeem kam irr papillam pee rohkas. Un tahs
ruhpes, kas muhs pabrihſcham behdinaja, tahs
arri muhs mohdinaja pagreest ſawas dohmas
us Deewu, to ſirgsnigi peeluhgt, winnam jo tiz-
zigi valautees, un no winna gaidiht paligu un
glahebſchanu, fo arri dabbujam redſeht ne retti.
Tà mehs polikkam jo deewabijigi un jo labbi.

Un man ne nahk ne prahktā, par to brehkt un
suhdseht, ka irr Deewṣ tā mums darrijis, bet
atsihstu it ar pateizigu firdi, ka irr Deewṣ tā
ka darridams ar mums, labbi darijirs; un es
winnu par to flaweju no wissas mannas firds,
ka irr muhs nolizzis tahdā paknappibā.“

„Bet nu gandrihs tā man rahdahs, tā wehl
fazzija skohlmeisterene, ka wairs ne warresim,
tāt weetā fur buhdami, wehl pahrtift us preef-
schu, bet buhs gan jamekle zitta. Es wairs ne
esinu til wessela un spehziga, kā jaundōs gaddōs;
un tad arri irr mums par dauds to behrninu
pee schihs pahrtifschanas ween. Tas laiks nu
irr atnahzis, ka buhs dehli jadohd kahdā mah-
zibā lai kahdā, un meitahm arri katrai sawā
laikā sawu puhru waijadsehs. Bet fur to mehs
nemsim? Daudstreis farunnajohs ar sawu wi-
rinu it ar noskumminuschu firdi, un ne warru meerā
dohtees, lai jo man buhtu meerinajis un droh-
schinajis. Mehs gan teitan bijam lihds schim
arween ar meeru un bes behdahm, un wissi
muhs gohdajo un mihleja. Bet, ja ne wairak,
tak muhsu behrninu dehl, labbi gan buhtu, ka
gadditohs mannam wiham jo labba weeta ne
ka schi.“

„Nu, mihla Lihsite, tā fazzija zeeniga mahte,
gan tahda arri wehl gaddisees. Dohdees til
meerā, un tizzi mannis, jaw irr Deewṣ preefsch
tevis gahdajis, kad ta weetina, ko irr mums

schinni semmē winsch eerahdijis, mums wairs ne
peeteek, tad Deew̄s mums sagahda zittu. Elk
jagaida mums no winna schehlastibas. Ir jaw
esmu to peegahjis, kād kahds wihrs sawā ammatā
pareist un ustizzigi strahda, ir ar to masumu ko
pelna meerā palikdams, ka tad Deew̄s winnam
norauga zittu weetu, kur tam gaddahs ir jo wai-
rak labba pastrahdaht, ir jo wairak nopolniht.
Ta Deew̄s darrihs tawam wiham arridsan.
Alpmeerinajees un pagaidi wehl kahdu laiku.“
Ta teiku si uszehlahs zeeniga mahte un eegahje
ar Lihsti skohlasnammā.

Diwipadesmita nodalla.

Aplaimoti lautini.

Par to starpu ka bij zeeniga mahte ar skohlmei-
stereni farunnajuschees seedoschā paahbelē kohpā
sehdedamas un weena ohtrai faru sirdi atdar-
ridamas ispreezajuschees, preilene bij istabā ar
behrneem it finukki farunnajusees. Ta bij lik-
kusi fullainim pasneegtees no ratteem kohziti ar
zukkuru mai sitehm (wahzi to fauz komfektu) un bij
no tahm isdallijst behrneem. Teem masakajeem
behrneem bij leels preeks par tahm skunstigahm
un finukki nomahletahm zukkura isdarrischahanahm,
ko wehl ne bij ne kād redsejuschi; winni ne grib-
beja ne tizzeht, ka eshoht kahs finukkas masas
aitinas un tee aituganni, schihs masinas pukku
krohnites, un schee kohzisch ar daschadeem dahr-

sa augumeem, ka schee effoti wissi no zukkura
isdarriti.

„Ne, ne, ta zitti eesauzahs, mehs tahs ne
ehdisim, tas buhtu stahde un schehl. Es doh-
schu mahtei sawu pulku frohniti, ta teize masa
Lihsite, lai to paglabba sawa lahdê.“ Mar-
rina paslattijahs us sawu smukku masu kohziti,
kas ta bij ka nosehts ar dahrgeem akmineem
un pilns masu ahbolu, kas ne bij leelaki par
sirnineem. „Ak tee masi smukki ahbolisch, ta
schi eesauzahs, tee irr ar tihru leddu apfahrmoti.“
Masais Ants pee tehwa aislehzis rahdija to smuk-
ku aitnu ko bij dabbujis un prassija tehwu, woi
waijagoht scho papreeksch iszept, kad to grib-
boht ehst. Bet Kahrlitis bij nokohdis zitteem
behrneem par isbaili sawam smuklam aitugan-
nam galwu, un pateize ka effoht gauschi gahrds.

Masa Lattite pe krehsla stahwedama pahr-
laessija sawus zukkura gabbalinus; tohs fahr-
kanus ta apehde, bet tohs baltus ta nolikke pee
mallas. „Ko tu tur darri, prassija preilene,
kapehz ne ehdi tohs baltus tapat ka ir tohs far-
kanus?“ „Ak, atbildeja Lattite, tee jaw naw
wehl eenahkuschees, tee wehl ne bij pluhzami.“
Wissi behrni pasmehjahs. Bet Lattite nosarka
un tik ne eefahle raudaht par to ka to zitti behrni
bij apsmehjuschi. Bet preilene to meerinadama
fazzija ta us winnu: „Neka ne behda Lattite!
Mesinnadams warr gan lehti allotees. Ir man

paschai ta gahjis, to Katrihne ist labbi sinn.
 Tadeht tu ne essi apsmeijama! Woi naw ta,
 mahte tew irr aisleegusi ehst negattawas ohgas,
 kas wehl naw palikkuschabs farkanas! Un lai
 nu buhtu, ka tu nepareisti dohmaji schohs zuk-
 kurischus kahdas ohgas essoschas, bet tak tu
 gribbeji paklausiga buht mahtei tahs neehsdama.
 Un tas tew irr par leelu gohdu; tu essi it labs
 behrns!"

Par to starpu Katrihne bij pagahdajsi preefsch
 zeenigas mahtes un preefsch preilenes kahdu lab-
 bu kuminasi ko meelotees,zik warredama pee tah-
 das knappas buhschanas un zik semmes-lauti-
 neem pee rohkas buhdams. Galdu ta bij ap-
 klahjusi ar skaidru galdaantu, un nu ta atness
 blohdu ar faldru peenu, un weenu wehl ar skah-
 bu peenu, baltu schkhwiti ar dseltanu sveestu
 un atkal masu baltu kaufiti ar meddu, kas bij
 tik klahrs ka dsinters. Us weenu schkhwit ta
 bij uslikkusi masus reczentinus no winnu paschu
 maises, un us ohtru no tahs baltas maiseites, ko
 bij preilene atnessusi lihds, ir wehl ta bij no-
 likkusi diwi masus kurwischus ar sinukkeem dsel-
 taneem un farkaneem ahboleem, kas bij it jauki
 usskattami. Paschâ galda widdû ta nolikke po-
 hdiu ar wissadahim sinukkahm smarschotahm pu-
 fehm. Tee trauki gan bij wissi no mahla, un
 tahs karrotites no bleffa, bet abbi bij tik spoh-
 schi un skaidri, ka it luste ko skattitees.

Zeeniga mahte ar skohlmeistereni istabâ eenah-fusi ispreezajahs gar to smukku galdu un tâ faz-zija: „Semmes-lautini irr tatschu it laimigi, tahs wissu brangas Deewa dahwanas, peens, sveests, meddus un dahrzu kohku augli tee win-neem nahë it pirmakajeem rohkâ; mums, teem pilzatu eedsihwotajeem tee irr jaapehrk par dahrgu naudu un tak mehs schohs tik labbus ne dab-bujam. Un kas irr tee zukkura neekî no zilweka rohkahm darriti, kas winni irr prett schahm jau-kahm Deewa dahwanahm, kas no paſcha Deewa rohkahm nahkuschas, kâ schee smukki abboli.“

Zeeniga mahte apſehdahs ar Lihſti, ko wairs ne mas ne palaide no rohkas, pee galda. Prei-lene apſehdahs blakkam skohlmeisterenei, fawas mahtes draudsenei, skohlmeisters palikke neapſeh-dees notaßlam stahwedams. Bet zeeniga mahte to eeraudsijsi it mihligi us scho runnadama faz-zija tâ: „Mahzeet skohlmeistera fungs, apſehschatees man blakkam; mehs tahbai wehl dauds ne dabbujam farunnatees, un man wehl irr dauds, kas jums buhtu jateiz. Es ko jums gribbeju bildeht, ko schfeetu ka jums buhs patikhams, un kas arri, zik nomannu, patiks juhsu gaspaschai. Un es eekam ne gribbu baudiht no schahm gahr-dahm Deewa dawahnahm, ko irr Katrihne tik pilnigi tê nolikkusi muhsu preefschâ, kamehr ne buhschu ar jums norunnajusi un ne buhſim abbi tappufchi ſtaidribâ, un falikhkuschi.“

Ka nu bij skohlmeisters apsehdees, zeeniga
 mahte usnehme atkal ta runnaht: Mans laulahts
 draugs jaw senn deenahm bij nodohmajis eeril-
 teht Grintahle jo labbu skohlu, bet ne tilke win-
 nam behdinaht to wezzu skohlmeisteru, kas tur bij
 senn gaddos bijis. Bet schis taggadin, nomanni-
 dams sawa wezzuma nespelzib, pats irr luhsis
 lai to atlaistu. Winsch arri irr isluhdsees no zee-
 niga funga lai winnam nowehletu kabdu schehla-
 stibas-lohni, un zeenigs kungs irr winnam noweh-
 lejis dabbuht lihds muhschu beidsoht wissu lohni pa-
 turreht, ko bij lihds schim dabbujis, bet turklaht
 arri gribb zeenigs kungs jaunam skohlmeisteram pil-
 nigu pahrtifschau doht, ka warretu bes behdam
 kohpt sawu ammatu. Un leela ruhpeschana
 nu bij zeenigam fungam tahdu wihrus dabbuht,
 kas buhtu tik labbi mahzihts, un kam arri buhtu
 labs prahts Grintahles skohlu jo labbi eetaisht
 un uskohpt, ne ka ta lihds schim laikam bij bijusi.
 Jo zeenigs kungs to stipri tizz, ka ne warr parah-
 diht jo leelu schehlastibu faveem pawalstneekem.
 Ta appihnu-wihte mums eerahdija kur effoht tahds
 wihrs dabbujams. Jo ta grahmata, ko rakstija
 juhsu meita Katrihne mannai meitai, ta mums pa-
 tilke lohti wisseem. Ar scho grahmata reisa bij
 atnahkusi grahmata no bakterafunga, ko bij Ka-
 thrine weddufi pee sawas slimines mahtes. Winsch
 muhs drohschinaja ka effoti Katrihne patti to grah-
 matu rakstijsi un arri mums isteize, ka wissa juhsu

pamihlije effoti it gohdigi laudis. Tad sazzija zee-nigs kungs; „Tahdam skohlmeisteram, kas mahza farus behrnus tahdas grahmatas ralstift, tam waijaga buht it derrigam skohlmeisteram un it labbam zilwekam.“ Nu tulicht parakstija daktera fun-gam, to luhgdam s wehl raudsiht dabbuht jo skai-dru sienu. Tapehz bij daktera-kungs aissgahjis skohlā, tad juhs turrejat behrnu-pahrklaufischnu. No tahs winnam bij wissa firds tappusi eepreezinata, un winsch atrakstija no tahs zeenigam kungam zik ween warredams, un ir scho eepreezinaja it gauschi. Daktera-kungs arri pateize, ka juhs, mihijs skohlmeisters, effoht padarrijschi daudslabba ne preeksch skohlas ween, bet arri par wissu to draudsī. Es scho sahtu redseju preeksch kahdeem dividemits gaddeem; bet ka winnu redsu scho-deen, to gandrihs wair s ne buhtu pasinnis. Ta stah-weja, ta ka pasuddusi, starp saweem flintukalneem plifka un bes kohku ehnas. Bet nu wairak ne warr eraudsīt, ka basnizas tohrna gallu, un jumtu tschukkurus auglu kohku ehnā. Ir appihmu-dahrsi tur rohnahs papillam. Bitti auglu dahrsi, wissi labbi kohpti, un katrā warr dabbuht redseht bischu-kohzinus pee schohgu-mallahm. Schi sahta lautini preeksch jubsu atnahfschanas, skohlmei-stera kungs, bij ta ka nolaidschees, bet ar juhsu mahzibu un erahdischianu nu ta strahda, ka ir paschas tahs bittites, kas winnu dahrsā. Ir tu mihijs draudsene, ta teize us paschu to skohlmei-

stereni, dauds essi gahdajusi pee labboschanas
 schi weetā. No semmes-kohpschanas ween pahr-
 tikt ne warredami, schihs sahts eedsihwotajeem ja-
 paleek truhkunā ja ne rauga wehl zittu kahdu
 pelnu; un tu winneem eerahdiji wissadu derrigu
 rohku darbu, ar ko nu nopolna daschu labbu graffi.
 Paschi gan knappi pahrtikuschi buhdami, tu
 patti ar sawu wihrinu, bet dauds effat palihdsej-
 schu scheem sahta-lautineem tikt pee jo labbas
 pahrtikuschanas. Schee nu proht, no jums eemah-
 ziti, dahrssu kohkus stahdiht un kohpt, dahrss-
 auglus audsinah, bittes kohpt un dasch dascha-
 dus rohku-darbus darriht, kas wissi winneem pa-
 lihds jo labbi pahrtikt ne kā libds schim bij pahrtik-
 uschi. Es patti redsu, ka daktera kungs naw
 pahrteizis, un jaw us winna teikschau zeenigs
 kungs bij nodohmajis, lai arri gan bij pulks, kas
 luhsahs Grintahle par skohlmeistereem eezelti
 kluht, ka ne buhs zittam ne weenam dabbuht scho
 weetu ka Ermanniin, ja pascham tihk to usnemt.
 Tē nu garram braukdama us Grintahles villi,
 man bij it patihkams jums pirma atnest scho sinnu,
 zerredama ka schi weeta jums buhs penemmiga
 un labba. Grintahle ir gauschi smukka weeta.
 Skohlasnams it jauns, kā uszelts, leelszik
 waijahsigs un ruhmigs papillam. Dahrss irr leels
 un smuks. Eksch lohnes juhs dabbuseet trihs-
 reises tik dauds ka scheitan dabbujuschi. Doh-
 maju ka gan peenemfeet scho weetu. Tā tad buhs

arri gahdahts preefsch juhsu behrnineem, un wissi
 Grintahles behrni preezasees dabbuht tahdu labbu
 skohlmeisteru. Un man buhs schis leels preefs,
 ko ne biju ne dohmaht dohmajusi dabbuht, ka nu
 dsihwohs mannu jaunu gaddu labba draudsene
 mannaa blahtumâ; un ir mannai meitai buhs ar
 juhsu Katrihniti labbeem draugeem buht, tâpat
 ka mehs, es patti ar juhsu mihlu seewinu, jau-
 nâs deenâs labbi fatikkamees. Isteizeet mu,
 mihlais skohlmeistera kungs, ka juhs dohmajat?“

Skohlmeisters no leela preeka pahrnemts pa-
 preefsch ne finnaja ko teift ko dohmaht, assaras
 ka pehrles wianam birre no azzim, un ne warreja
 isrunnahrt ne weenu paschu wahrdu. Pehzak
 atnehmees tâ fahke teift: „Ak fahda laime,
 fahds brihnischkigs paligs no pascha Deerwa deb-
 sim paschâ leelâ nohtes-brihdî! Zeeniga mahte,
 ar leelu preeku un pateizibu peenemu juhsu
 wahrdu, un apfohlohs dsihteeszik spehdams, wissu
 padarriht, kas man nahfsees, un tâ parahdiht
 jums, un zeenigam fungam, faru pateizigu firdi ar
 faru wissu darrischhanu, un ne ar wahrdeem ween.“

Skohlmeisterene schnuksteda ma raudaja no leela
 firdspreeka. Masa Lattite, kas winnai stahweja
 blakkam, prassija: „kalabb tu raudi, mihla mahte?
 zeeniga mahte tik mihliga! winna ar tewi ne rah-
 jahs! Ne raudi, jo zittadi man buhs arri jaraud!“

Bet mahte teize us zeenigu mahti: „Akzik neis-
 teizami laimiga esimu tappusi, juhs atrast mihla

zeeniga mahte, kas juhs wehl tahda patti effat
 mihliga, schehliga, labbprahliga, vasemmiga, laip-
 niga ka bijat jaunâs deenâs. Ka gauschi pree-
 zajohs; ka nu dabbuschu dsihwoht juhsu klah-
 mä! ka schehligi irr Deewas gahdajis par man un
 manneem behrneem. Ka winsch sinn beidsoht
 isdarriht wissu par labbu!"

Zeeniga mahte fazzijs: Ta irr pateesi pascha
 Deewa redsama gahdaschana, ka mehs atkal
 atrabdamees, un ka jaw bij tawam wiham
 ta labba shohlasweeta Grintahlê nodohmata, kad
 wehl es to ne sinnaht ne sinnaju, ka winsch irr taws
 wihrs. Af, arweenu ween ilgojohs wehl jell
 tewi dabbuht redseht kahdu reisi kamehr dsihwo-
 dama! Man it gauschi eegribbejahs, wehl tew
 dabbuht parahdiht sawu pateizigu firdi, tagga-
 diht pee leelas baggatibas tappusi no Deewa scheh-
 lastibas. Tadehl biju it gauschi eepreezinata, ee-
 raudsidama, tawâ pajumtâ tappusi, Katrihnî
 tawu bildi, un jo pehz tew paschu arridsan. Tu
 pateesi warri fizzeht, ka irr mans preeks tik pat
 leels ka ir taws. Ne tew ween, mihta Lihsite,
 un tawam wiham un taweem behrnineem, bet ir
 man, un mannam wiham, un manneem behr-
 neem irr japateiz Deewam, un wisseem mannas
 muischas laudim irr jaflawe Deewa schehlastiba,
 ka ta irr winsch nolehnis, un wehl buhs jateiz un ja-
 flawe ilgus gaddus par to. Tas notikkums ar to
 appihmu-wihti, tas bij itin laipnigs notikkums!"

„Nu paldeewēs Deewam, tā atsauzahs preilene, kas arween bij preeka pilna, ka irr zehlees tik leels labbums no mannas appihnu-wihtes pirk-schanas, kas notikusi man paschai ne sunnoht. To reis gan tappu rahts, ka biju tā darrijsi neap-dohmigi; bet nu man tatschu paschai jausteizahs redsedama, ka zits ne weens to ne gribb darriht. Ja ne buhtu to appihnu-wihti nopirkusi par tik dahrgu naudu, tad arri tik dauds laimes ne buhtu isdeweess no schahdas mannas darrischanas, ka nu isdohdahs. Mahte ne buhtu atrab-dusi sawu jaunu deenu braudseni, un mehs ne buhtum dabbujuschi tahdu labbu fshohlineisteru Grintahlē.“

Bet zeeniga mahte atbildeja tā: Wiss tas labbums, kas irr isdeweess no tawas neapdohmigas darrischanas, tas ne nahk it ne mas tew par labbu, nedf arri tu warri leelitees tadehk.

Ko tu darrijuksi neapdohmigi um ne pareisi, tas kā bijis tā paleek ne pareisi darrihts, un naw flas-wejams. Bet ne kād wairak mumis ne rahdahs Deewa gohda schana jo gaischi, ka tāi reisā, kād is-dohdahs muhsu neapdohmigas darrischanas mumis par labbu um par laimi, un wehl tur flaht paleek muhsu jo gubras darrischanas par neeku, ja ne wehl mumis par skahdi un par nelaimi. Jo tas mumis rahda skaidri, ka ne mehs, bet winsch, tas debbesu tehws, walda wissas leetas; un mehs to redsedami astihstam, ka mumis nahkahs, lai ko

darricht darridami, Deewam ustizzetees, un winnam ween gohdu doht. —

Bet mihta meitina ar schahdu mahzibu tew, kas tu wehl arweenu ween tahda neapdohmiga, negribbu ne mas apstiprinah taha tawâ buhschanâ. Mo neapdohmigas un nebehdneeka prahta darrischanas arween buhtu jaisdohdahs nelaime un behdas, ja Deewas ne apschehlotohs tahs nolemdams un par labbu greesdams. Tapehz darrisim fo darridami ar apdohmu, un ar prahtu, un gaidisim no Deewa kas isdohfees no muhsu darrischanas. Mums irr ta jadarra, kâ fahdeem arraja wihiereem, kas kohpjun strahda sawu druwu ar gruhstu puhleschanu no Deewa to frehtibu gaididami.

Nu wehl isteize Grintahles zeeniga mahte skohlmeisteram, lai zik warredams steigtohs nahkt, un lai winnai pateiktu to deenu kâd nahfschoht, un ka tad winna likschoht pahrwest winna seewu un behrninus un wissas winna mantas. Wehl winnam apstiprinaja us ohtru reisi, kâ buhschoht winnam Grintahlê it labba pahrtifschana und sihwoschana bes behdahm, un rassees winnam preeka no ta wissa labba, fo irtur, kâ eeraddis, padarischoht, un ka arri tur warreschoht jo labbi gahdaht par saweem mihleem behrnineem. Un fo te taggadiht zeeniga mahte isteize preekschlaika, tas arri pehz ta notifikahs kâ bij teikußi.

Grintahles zeeniga nu atdewusi labbas deenas Lihsitei un skohlmeisteram un wisseem behrnineem,

ar mihligeem wahrdeem, kà jaw bijwinnas eerad-dums darriht prett kurreu katru zilweku, ar fo ween dabbuja runnaht — wehl winneem noweh-leja wesseli dsihwoht, un tad isgahje ahrâ no skohlmeistera pawaddita un eekahpe sawâ kar-reetu, kas stahweja, par leelu brihnunu wisseem sahta-laudim, ne tahli no skohlmeistera namma-durwim.

Preilene, ka gribbedama eeahykt rattôs wehl eedohmajahs teikt us Katrihni; „Tik ne biju aiss-mirfusi! Es tew biju atnahmußi tawu zeppuri no galwas paschâ faules karstumâ; un scho wehl, no mahtes dabbujusî, turreji gauschi dahrgi. Es tew gribbu atkal to atdoht!“ Tà kà teikusi isneh-me zeppuri, kas ar smukku appihau wihti bij puschkota, no lahdites un to eedewe Katrihnei.

„Woi tee naw weeni brihnumi! eesauzahs Katrihne; ta smukka appihau wihta ar sawahm smukkahm fallahm lappinahm, wehl tåpat kà bijusi, un naw ne mas sawihtusi par tahdu ilgu laiku! Pateesi tahda patti wehl irr kà to reis bij, kàd to apfehju gar sawu zeppuri.“

Preilene rohkas kohpâ sifdama pillâ galwâ smeedamees isfauzahs: „Nu wairâ mums naw weena ohtrai fo pahrimest! Es pahrdohmaju to dahrssâ auguschu appihau wihti, fa effoht ar roh-kahm darrita, un tu nu kà pat pahrdohma to kas ar rohkahm darrita par tahdu kas irr augusî dahrssâ. — Es tew gribbu isteikt kà tas bij.

Kà pilfatâ tappusi, apstelleju pee pukku darritatajas tahdu paschu appihnu wihti, kà ta bij, fo no tewim biju pirkusi par dahrgu naudu, un kas irr fenneenahm fakaltusi un fadruppusi. Un schi ar rohkahm darrita wihte, ta irr ta, fo nu tu redsi apfeetu gar tanu zeppuri, un to tew eeschinkoju. Paglabba winnu tà, ka ta buhtu ta patti wihte fo apsehjusi tawa rohzina gar tanu zeppuri, bet kas irr palikkusi Deewa rohkâ par tanu tehwa un mahtes laimes pagahdataju, un daschu preeku un labbuma darritaju.“

„Taifniba irr zeenigai preilenei, fazzijskohlmeisters; paglabba scho appihnu wihti, mihla Katrihne, par Deewa neissflawejamas schehlastibas peeminneschanu. Wunsch irr isdarrijis ar scho wihti, fo nu teitan ceraugam tik skunstigi ar zilweku rohkahm isdarritu, dauds leelas leetas ar mums! Winnam irr sawâ plaschâ namma-walbibâ neisskaitami erohtschi, ar fo pamahziht, labboht un aplaimoht muhs sawris zilweka behr-mus — lai nu buht woi tahds auglis ar kuplahm lappahin (Jon. 4, 6.) ka Deews darrija Johnam pee Nihniwes pilfata, woi neaugligs wihtu rohks (Matth. 21, 19.) kas zetta mallâ stahweja us Jerusalemi, woi arri seedoscha ap-pihnu wihte muhsu dahrsa schohgmallâ!“ —
